

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ДОКЛАД

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	553 - 02 - 88
Дата	10 / 11 / 2015 г.

15.11

Относно: Законопроект за счетоводството, 502-01-64, внесен от Министерския съвет на 29.07.2015 г., приет на първо гласуване на 02.10.2015г.

Проект
Второ гласуване

ЗАКОН

ЗА СЧЕТОВОДСТВОТО

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Раздел I
Приложно поле

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 1. Този закон урежда:

1. изискванията към текущото счетоводно отчитане и счетоводните системи в предприятията, счетоводните документи и счетоводната информация, инвентаризацията на активите и пасивите и съхраняването на счетоводната информация;
2. приложимата счетоводна база за финансово отчитане;

3. съдържанието и съставянето на финансовите отчети, докладите за дейността и докладите за плащанията към правителствата на предприятията и групите предприятия;

4. задълженията за независим финансов одит и публичността на финансовите отчети, докладите за дейността и докладите за плащанията към правителствата на предприятията и групите предприятия;

5. задълженията и отговорностите на ръководителя на предприятието.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 1.

Чл. 2. За целите на този закон предприятия са:

1. търговците по смисъла на Търговския закон;
2. местните юридически лица, които не са търговци;
3. бюджетните предприятия;
4. неперсонифицираните дружества;
5. осигурителните каси по чл. 8 от Кодекса за социално осигуряване;
6. търговските представителства;
7. чуждестранните юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност с изключение на случаите, когато стопанската дейност се осъществява от чуждестранно лице от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, единствено при условията на свободно предоставяне на услуги.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 2.

Раздел II

Текущо счетоводно отчитане, счетоводни документи, счетоводна информация и счетоводни системи

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 3. (1) Текущото счетоводно отчитане се организира по реда на този закон и се извършва по способа на двустранното счетоводно записване.

(2) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, в хронологичен ред.

(3) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обосновааност на стопанските операции и факти при спазване изискванията за съставянето на документи по този закон.

(4) Едноличните търговци с нетни приходи от продажби за предходния отчетен период в размер, който не надхвърля 50 000 лв., могат да отчитат дейността си по способа на едностранното счетоводно записване. Счита се, че финансовите им отчети дават вярна и честна представа за финансовия резултат за отчетния период.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В чл. 3:

1. в ал. 2 след думите „имуущественото и финансовото им състояние,“ се добавя: „финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал,“

2. в ал. 4, изр. второ да се заличи.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 3 ал. 4 се изменя така:

„(4) Едноличните търговци, чиито нетни приходи от продажби за предходния отчетен период не надхвърлят 50 000 лв. и чиито годишни финансови отчети не подлежат на задължителен независим финансов одит, могат да определят вярно и честно финансовия резултат за отчетния период като отчитат дейността си посредством воденето на специфични регистри-книги.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 3 и предлага следната редакция:

Чл. 3. (1) Текущото счетоводно отчитане се организира по реда на този закон и се извършва по способа на двустранното счетоводно записване.

(2) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред.

(3) Предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обосновааност на стопанските операции и факти при спазване изискванията за съставянето на документи по този закон.

(4) Едноличните търговци с нетни приходи от продажби за предходния отчетен период в размер, който не надхвърля 50 000 лв., могат да отчитат дейността си по способа на едностранното счетоводно записване.

Чл. 4. (1) Счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър.

(2) Първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция.

(3) Вторичният документ е носител на преобразувана (обобщена или диференцирана) информация, получена от първичните счетоводни документи.

(4) Регистърът е носител на хронологично систематизирана информация за стопански операции от първични и/или вторични счетоводни документи.

(5) Счетоводен документ по ал. 1 може да е електронен документ, който съдържа информацията, изисквана по този закон, издаден и получен в какъвто и да е електронен формат при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 4.

Чл. 5. (1) Счетоводните документи в предприятията се съставят на български език с арабски цифри и в националната валута. Те могат да се съставят и на съответния чужд език в чуждестранна валута в случаите на сделки, уговорени в чуждестранна валута с чуждестранни контрагенти.

(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятията на чужд език, се превеждат на български език в случаите, когато това е предвидено в нормативен акт.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 5:

В ал. 1 думите "национална валута" да се заменят с „левове“ и да се създаде изречение трето: "Когато сделката е уговорена в чуждестранна валута, левовата ѝ равностойност се определя като към сумата в чуждестранна валута се прилага централния курс на Българска народна банка към датата на сделката."

В ал. 2 думите „нормативен акт“ да се заменят със „закон“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. в ал. 1:

а) в изречение първо изразът „в предприятията“ – отпада, а след глагола „съставят“ се добавя „задължително“.

б) изречение второ се изменя така: „Документите за сделка с чуждестранен контрагент, уговорена в чуждестранна валута, могат да съдържат и информация на съответния на тази валута чужд език, като левовата равностойност се определя и посочва чрез прилагането на определения от БНБ курс към лева за деня на сделката.“

2. в ал. 2 изразът „в нормативен акт“ се заменя с изречение „със закон“.

Комисията не подкрепя предложението по т. 1 и подкрепя предложението по т. 2.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 5:

1. Ал 1 да се измени така:

„Чл. 5. (1) Счетоводните документи в предприятията се съставят задължително на български език, с арабски цифри и в български левове. В случаите, в които сделката е уговорена в чуждестранна валута, левовата ѝ равностойност се определя като към сумата в чуждестранна валута се прилага централният курс на Българската народна банка към датата на сделката.

2. В ал. 2 думите „в нормативен акт“ да се заменят с ”в закон”.

Комисията не подкрепя предложението по т. 1 и подкрепя предложението по т. 2. .

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 5 и предлага следната редакция:

Чл. 5. (1) Счетоводните документи в предприятията се съставят на български език с арабски цифри и в левове. Те могат да се съставят и на съответния чужд език в чуждестранна валута в случаите на сделки, уговорени в чуждестранна валута с чуждестранни контрагенти. Когато сделката е уговорена в чуждестранна валута, левовата ѝ равностойност се определя като към сумата в чуждестранна валута се прилага централния курс на Българска народна банка към датата на сделката.

(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятията на чужд език, се превеждат на български език в случаите, когато това е предвидено в закон.

Чл. 6. (1) Първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри;
2. дата на издаване;
3. наименование/име, адрес и ЕИК от ТР/ЕИК по Булстат/ЕГН/ЛНЧ на издателя и получателя;
4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция.

(2) Адресът по ал. 1, т. 3 е адресът за кореспонденция по чл. 28, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Първичният счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри;
2. дата на издаване;
3. наименование на предприятието;
4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция;
5. име, фамилия и подпис на съставителя.

(4) При съставяне на счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието чрез автоматични устройства или системи, подписът на съставителя може да се замени с цифров или с друг идентификатор, еднозначно разпознаващ и определящ съставителя на счетоводния документ.

(5) Приема се, че е налице документална обоснованост и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 3, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

(6) Освен в случаите по ал. 5 документална обоснованост е налице и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие по смисъла на този закон и в документа липсва част от изискуемата информация по ал. 1, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция.

(7) При плащане на публични и частни държавни и общински задължения, възникнали на основание и по реда на нормативен акт, се приема, че стопанската операция е документално обоснована при наличие на съответния платежен документ за извършеното плащане.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 6, ал. 1 в т. 3, в края, след точката и запетайката се добавя изразът „когато получателят не е местно лице – име, адрес и съответния, приет в страната по регистрация, идентификатор;“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В ал. 3, т. 5 думата „фамилия“ да се заличи.

Ал. 5 да се измени така:

(5) Налице е документална обоснованост, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 3, но за нея има документи, които я удостоверяват

В ал. 7 думите „нормативен акт“ да се заменят със „закон“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 6 да се създаде ал. 8:

(8) Едноличният търговец се идентифицира по ал. 1, т. 3 само чрез единен идентификационен код, определен по реда на Закона за търговския регистър.“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 6 и предлага следната редакция:

Чл. 6. (1) Първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри;

2. дата на издаване;

3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя.

4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция.

(2) Адресът по ал. 1, т. 3 е адресът за кореспонденция по чл. 28, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Първичният счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието, съдържа най-малко следната информация:

1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри;

2. дата на издаване;

3. наименование на предприятието;

4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция;

5. име и подпис на съставителя.

(4) При съставяне на счетоводен документ, който засяга само дейността на предприятието чрез автоматични устройства или системи, подписът на съставителя може да се замени с цифров или с друг идентификатор, еднозначно разпознаващ и определящ съставителя на счетоводния документ.

(5) Документална обоснованост е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 3, но за нея има документи, които я удостоверяват.

(6) Освен в случаите по ал. 5 документална обоснованост е налице и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие по смисъла на този закон и в документа липсва част от изискуемата информация по ал. 1, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция.

(7) При плащане на публични и частни държавни и общински задължения, възникнали на основание и по реда на закон, се приема, че стопанската операция е документално обоснована при наличие на съответния платежен документ за извършеното плащане.

Чл. 7. (1) Първичен счетоводен документ по чл. 6, ал. 1 се издава, когато това е предвидено в нормативен акт.

(2) Първичен счетоводен документ може да не бъде издаден, когато стопанската операция е документирана с фискален бон или системен бон, издаден по реда на наредбата по чл. 118, ал. 4 от Закона за данък върху

добавената стойност, или с ценна книга, издадена по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г., бр. 54 от 2008 г. и бр. 22 от 2011 г.) и получател по нея е физическо лице, което не е търговец.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато получателят е изискал издаването на първичен счетоводен документ.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 7, ал. 1 изразът „в нормативен акт” се заменя с израза „със закон”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В чл. 7, ал. 1 думите „нормативен акт” да се заменят със „закон”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 7, ал. 1 думите „в нормативен акт” да се заменят с „в закон”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 7 и предлага следната редакция:

Чл. 7. (1) Първичен счетоводен документ по чл. 6, ал. 1 се издава, когато това е предвидено в закон.

(2) Първичен счетоводен документ може да не бъде издаден, когато стопанската операция е документирана с фискален бон или системен бон, издаден по реда на наредбата по чл. 118, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност, или с ценна книга, издадена по реда на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г., бр. 54 от 2008 г., бр. 22 от 2011 г. и бр. 60 от 2015 г.) и получател по нея е физическо лице, което не е търговец.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато получателят е изискал издаването на първичен счетоводен документ.

Чл. 8. Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставени първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 8.

Чл. 9. Не се допуска съставяне и/или отчитане на счетоводен документ за:

1. стопанска операция, която не е била извършена, изкривява или изопачава имущественото и финансовото състояние на предприятието;
2. фиктивна или привидна сделка, включително подкупването на длъжностни лица.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

Чл. 9 се изменя така:

„Чл. 9. Не се допуска изкривяване и изопачаване на финансовото състояние на предприятието

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

Чл. 9 да се измени така:

Чл. 9. При текущото счетоводно отчитане предприятията отчитат всички стопански операции и сделки. Не се допуска отчитане на стопански операции в извънсчетоводни книги или регистри. Не се допуска счетоводно отчитане на фиктивни или недостатъчно идентифицирани сделки, несъществуващи разходи, задължения с неточно определен предмет, както и фалшиви документи, извършено с цел подкупване на длъжностни лица или прикриване на подкупи.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 9 и предлага следната редакция:

Чл. 9. Не се допуска:

1. отчитане на стопански операции в извънсчетоводни книги или регистри;
2. счетоводно отчитане на фиктивни или недостатъчно идентифицирани сделки, несъществуващи разходи, както и задължения с неточно определен предмет, извършено с цел подкупване на длъжностни лица или прикриване на подкуп.

Чл. 10. Лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите информационни носители, носят отговорност за достоверността на информацията в тях.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 10.

Чл. 11. (1) При изграждането и поддържането на счетоводната система предприятията осигуряват:

1. всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции;

2. систематични (синтетични и аналитични) счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и се приключват в неговия край, както и равенство и връзка между тях;

3. междинно и годишно приключване на счетоводните регистри, съставяне на оборотна ведомост;

4. изменения в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

5. прилагане на утвърдения от ръководителя на предприятието индивидуален сметкоплан;

6. прилагане на утвърдена от ръководителя на предприятието счетоводна политика.

(2) Когато при осъществяване на счетоводството се използва счетоводен софтуер, той трябва да е разработен при спазване на изискванията на този закон и да дава възможност обработваните чрез него данни и изходните документи да са на български език.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 11, ал. 1:

т. 2 да се измени така:

2. получаване на аналитична и обобщена информация по счетоводен път, представлява най-точно и по-най-подходящ начин годишните финансови отчети на предприятието;

В т. 3 след думите "счетоводните регистри" се поставя точка, а думите "съставяне на оборотна ведомост" се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 11 и предлага следната редакция:

Чл. 11. (1) При изграждането и поддържането на счетоводната система предприятията осигуряват:

1. всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции;

2. получаване на аналитична и обобщена информация по счетоводен път, представлява най-точно и по най-подходящ начин годишните финансови отчети на предприятието;

3. междинно и годишно приключване на счетоводните регистри;

4. изменения в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;

5. прилагане на утвърдения от ръководителя на предприятието индивидуален сметкоплан;

6. прилагане на утвърдена от ръководителя на предприятието счетоводна политика.

(2) Когато при осъществяване на счетоводството се използва счетоводен софтуер, той трябва да е разработен при спазване на изискванията на този закон и да дава възможност обработваните чрез него данни и изходните документи да са на български език.

Чл. 12. (1) Не се допуска укриване на счетоводна информация.

(2) Не се допуска унищожаване на счетоводна информация по ред, различен от предвидения в този закон.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

Чл. 12 да отпадне

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага чл. 12 да бъде отхвърлен.

Раздел III

Съхраняване на счетоводна информация

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 13. (1) Счетоводната информация се съхранява на хартиен или на магнитен, оптичен или друг технически носител в предприятието в следните срокове:

1. ведомости за заплати - 50 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят;

2. счетоводни регистри и финансови отчети, включително документи за данъчен контрол, одит и последващи финансови инспекции - 10 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят;

3. всички останали носители - 3 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят.

(2) Счетоводната информация може да се съхранява в частни или държавни архиви по реда на Закона за Националния архивен фонд при спазване на изискванията по ал. 1.

(3) След прехвърляне на счетоводната информация от хартиен върху магнитен, оптичен или друг технически носител, осигуряващ надеждното ѝ възпроизвеждане, хартиеният носител може да се унищожи с изключение на документите – обект на Националния архивен фонд. Прехвърлената на технически носител счетоводна информация трябва да може да се

възпроизвежда в обем и съдържание, идентични с информацията, съдържаща се на хартиения носител.

(4) Когато предприятие се прекратява чрез преобразуване, носителите на счетоводна информация (хартиени и/или технически) се предават на приемащото и/или новоучреденото предприятие/предприятия.

(5) Когато предприятие се прекратява или предприятието няма правопреемник, ведомостите за заплати се предават в Националния осигурителен институт по реда чл. 5, ал. 10 от Кодекса за социално осигуряване.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 13, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. създава се нова т. 2:

„т. 2. счетоводни регистри и финансови отчети – 10 години, считано от 1 януари на отчетния период следващ отчетния период за който се отнасят;”

2. т. 2 става т. 3 и се изменя така:

„т. 3. документи за данъчен контрол – до 5 години след изтичане на давностния срок за погасяване на публичното задължение, удостоверено с тези документи;”

3. създава се т. 4:

„т. 4. документи за финансов одит в публичния сектор – до извършване на следващия вътрешен одит и одит от Сметната палата;”

4. т. 3 става т. 5.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В чл. 13:

1. в ал. 1 след думите „или на” се добавя „хартиен и”.

2. Ал. 3 да се отмени.

Комисията подкрепя по принцип предложението по т. 1 и подкрепя предложението по т. 2.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 13, който става чл. 12 и предлага следната редакция:

Чл. 12. (1) Счетоводната информация се съхранява на хартиен и/или на технически носител в предприятието в следните срокове:

1. ведомости за заплати - 50 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят;

2. счетоводни регистри и финансови отчети, включително документи за данъчен контрол, одит и последващи финансови инспекции - 10 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят;

3. всички останали носители на счетоводна информация - 3 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят.

(2) Счетоводната информация може да се съхранява в частни или държавни архиви по реда на Закона за Националния архивен фонд при спазване на изискванията по ал. 1.

(3) При прекратяване на предприятие чрез преобразуване, носителите на счетоводна информация (хартиени и/или технически) се предават на приемащото и/или новоучреденото предприятие/предприятия.

(4) При прекратяване на предприятие или когато предприятието няма правопреемник, ведомостите за заплати се предават в Националния осигурителен институт по реда чл. 5, ал. 10 от Кодекса за социално осигуряване.

Чл. 14. След изтичането на срока за съхранението им носителите на счетоводна информация (хартиени или технически), които не подлежат на предаване в Националния архивен фонд или в Националния осигурителен институт, могат да се унищожават.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 14, който става чл. 13.

Чл. 15. (1) При прекратяване на трудово, служебно или облигационно отношение с лице, което извършва текущо счетоводно отчитане и съставя финансови отчети, счетоводната документация се предава на лице, определено от ръководителя на предприятието.

(2) Приемането и предаването по ал. 1 се извършват в присъствието на комисия по ред и начин, определени от ръководителя на предприятието.

(3) При прекратяване на трудовото, служебното или облигационното отношение на ръководителя на предприятието, същият е длъжен да предаде на лице, определено от съответния управителен орган на предприятието, цялата намираща се при него счетоводна и друга служебна документация.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 15:

В ал. 1 и ал. 3 думата „отношение” да се замени с „правоотношение”.

В ал. 3 думата ”управителен” да се замени с „компетентен”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 15, който става чл. 14 и предлага следната редакция:

Чл. 14. (1) При прекратяване на трудово, служебно или облигационно правоотношение с лице, което извършва текущо счетоводно отчитане и съставя финансови отчети, счетоводната документация се предава на лице, определено от ръководителя на предприятието.

(2) Приемането и предаването по ал. 1 се извършват в присъствието на комисия по ред и начин, определени от ръководителя на предприятието.

(3) При прекратяване на трудовото, служебното или облигационното правоотношение на ръководителя на предприятието, същият е длъжен да предаде на лице, определено от съответния компетентен орган на предприятието, цялата намираща се при него счетоводна и друга служебна документация.

Раздел IV

Правомощия на министъра на финансите, права и задължения на ръководителя на предприятието

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В Глава първа, Раздел IV да се раздели, с оглед на самостоятелните части, които регламентира, като се обособят три раздела, като Раздел IV стане "Права и задължения на министъра на финансите", включващ чл. 16 от Проекта.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на раздел IV да се измени така:

Раздел IV

Правомощия на министъра на финансите

Чл. 16. Министърът на финансите:

1. осъществява координацията и взаимодействието с Европейската комисия и Съвета на Европейския съюз при хармонизация на българското счетоводно законодателство с европейското счетоводно законодателство;
2. дава становища и методически указания по прилагането на този закон и Националните счетоводни стандарти;
3. предприема мерки за развитието и усъвършенстването на счетоводството.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 16, който става чл. 15.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители за създаване на нов раздел:

Да се създаде Раздел V с наименование "Права и задължения на ръководителя на предприятието", включващ чл. 17 от Проекта.

Комисията подкрепя предложението и предлага да се създаде ново подразделение:

Раздел V

Права и задължения на ръководителя на предприятието

Чл. 17. (1) Ръководителят на предприятието:

1. утвърждава индивидуалния сметкоплан на предприятието;
2. организира текущото счетоводно отчитане в съответствие с разпоредбите на този закон;
3. утвърждава формата на счетоводството, която осигурява синхронизирано осъществяване на хронологичното и систематичното (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане;
4. отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон;
5. определя периодичността на финансовите отчети за нуждите на управлението на предприятието;
6. отговаря за извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори;
7. определя реда и начина за извършване на инвентаризация;
8. отговаря за съхраняването на счетоводната информация по ред и в срокове, определени в този закон;
9. определя реда и движението на счетоводните документи от момента на тяхното създаване или получаване в предприятието до момента на унищожаването или предаването им съгласно нормативен акт.

(2) Ръководителите и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието правят необходимото за съставянето и публикуването на годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и годишните доклади по глава седма в съответствие с изискванията на този закон и съобразно правомощията им по Търговския закон.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 17, ал. 1 се правят следните изменения:

1. т. 3 - отпада;
2. т. 4 – т. 9 стават съответно т. 3 – т. 8.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:***В чл. 17:******В ал. 1:******В т. 8 думите „по ред и в срокове, определени в този закон” да се заменят с „по реда и в сроковете по раздел III”.******В т. 9 думите „нормативен акт” да се заменят със „закон”.******В ал. 2 думите „правят необходимото” да се заменят с „отговарят”, а след думите „съставянето” да се добави „извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори”.*****Комисията подкрепя предложението.****Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:*****В чл. 17, ал. 1 се правят следните изменения:******т. 2 да се измени така:******„2. организира изграждането и поддържането на счетоводната система в съответствие с разпоредбите на този закон;“.******т. 3 да се измени така:******„3. организира текущото счетоводно отчитане в съответствие с разпоредбите на този закон;“.*****Комисията не подкрепя предложението****Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 17, който става чл. 16 и предлага следната редакция:*****Чл. 16. (1) Ръководителят на предприятието:***

- 1. утвърждава индивидуалния сметкоплан на предприятието;***
- 2. организира текущото счетоводно отчитане в съответствие с разпоредбите на този закон;***
- 3. утвърждава формата на счетоводството, която осигурява синхронизирано осъществяване на хронологичното и систематичното (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане;***
- 4. отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон;***
- 5. определя периодичността на финансовите отчети за нуждите на управлението на предприятието;***
- 6. отговаря за извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори;***
- 7. определя реда и начина за извършване на инвентаризация;***
- 8. отговаря за съхраняването на счетоводната информация по реда и в сроковете по раздел III;***
- 9. определя реда и движението на счетоводните документи от момента на тяхното създаване или получаване в предприятието до момента на унищожаването или предаването им съгласно този закон.***

(2) Ръководителят и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието отговарят за съставянето, извършването на независим финансов одит от регистрирани одитори и публикуването на годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и годишните доклади по глава седма в съответствие с изискванията на този закон и съобразно правомощията им по Търговския закон.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители за създаване на нов раздел:

Да се създаде Раздел VI с наименование „Съставители на финансови отчети“, включващ чл. 18 и 19 от Проекта.

Комисията подкрепя предложението и предлага да се създаде ново подразделение:

Раздел VI Съставители на финансови отчети

Чл. 18. (1) Финансовите отчети (междинни, годишни и консолидирани) на предприятията се съставят от физически лица, които са в трудово, служебно или облигационно правоотношение с предприятието, или от счетоводни предприятия.

(2) Независимо от разпоредбата на ал. 1 годишните финансови отчети на едноличните търговци, които прилагат способа на едностранното счетоводно записване по реда на чл. 3, ал. 4 от закона и на микропредприятията по чл. 20, ал. 2, които не са осъществявали дейност през отчетния период, могат да се съставят от собствениците или съдружниците на тези предприятия.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 18, ал. 2 се изменя така:

„(2) Годишните финансови отчети на едноличните търговци по чл. 3, ал. 4 и на микропредприятията, които не са осъществявали дейност през отчетния период, могат да се съставят и от собствениците на предприятията или от съдружниците в тях.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В ал. 1 думите „Финансовите отчети“ да се заменят с „Междинните, годишните и консолидираните финансови отчети“.

Ал. 2 да се измени така:

„(2) Алинея 1 може да не се прилага за годишните финансови отчети на едноличните търговци, които прилагат способа на едностранното счетоводно записване по реда на чл. 3, ал. 4 и за микропредприятията по чл.

20, ал. 2, които не са осъществявали дейност през отчетния период. В тези случаи финансовите отчети се съставят от собствениците или съдружниците на тези предприятия.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 18, който става чл. 17 и предлага следната редакция:

Чл. 17. (1) Междинните, годишните и консолидираните отчети на предприятията се съставят от физически лица, които са в трудово, служебно или облигационно правоотношение с предприятието, или от счетоводни предприятия.

(2) Алинея 1 може да не се прилага за годишните финансови отчети на едноличните търговци, които прилагат способа на едностранното счетоводно записване по реда на чл. 3, ал. 4 и за микропредприятията по чл. 19, ал. 2, които не са осъществявали дейност през отчетния период. В тези случаи финансовите отчети се съставят от собствениците или съдружниците на тези предприятия.

Чл. 19. Физическите лица, които съставят финансовите отчети по чл. 18, ал. 1, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да имат придобита задължителна минимална степен на завършено образование и съответстващ към него действителен стаж по специалността, както следва:

а) висше счетоводно-икономическо образование и стаж в областта на счетоводството, външния и вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол, съответно:

аа) при магистърска степен - 2 години;

бб) при бакалавърска степен - 3 години;

вв) при степен „специалист” – 4 години;

б) друго висше икономическо образование и 5 години стаж в областта на счетоводството, външния и вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол;

в) средно икономическо образование и 8 години стаж като счетоводител;

2. да не са осъждани за престъпление от общ характер по глава пета и по раздел I на глава шеста от Особената част на Наказателния кодекс.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 19:

а) в текста преди т. 1 след думите ”по чл. 18, ал. 1” се добавя „и управляващите и/или представляващите счетоводните предприятия, които подписват финансовите отчети, когато финансовите отчети са съставени от счетоводни предприятия”

б) в буква "вв" думата "специалист" да се замени с „професионален бакалавър”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 19, който става чл. 18 и предлага следната редакция:

Чл. 18. Физическите лица по чл. 17, ал. 1, които съставят финансовите отчети и управляващите и/или представляващите счетоводните предприятия, които подписват финансовите отчети, когато финансовите отчети са съставени от счетоводни предприятия, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да имат придобита задължителна минимална степен на завършено образование и съответстващ към него действителен стаж по специалността, както следва:

а) висше счетоводно-икономическо образование и стаж в областта на счетоводството, външния и вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол, съответно:

аа) при магистърска степен - 2 години;

бб) при бакалавърска степен - 3 години;

вв) при степен „професионален бакалавър” – 4 години;

б) друго висше икономическо образование и 5 години стаж в областта на счетоводството, външния и вътрешния одит и финансовата инспекция, данъчните ревизии или като преподавател по счетоводство и контрол;

в) средно икономическо образование и 8 години стаж като счетоводител;

2. да не са осъждани за престъпление от общ характер по глава пета и по глава шеста, раздел I от Особената част на Наказателния кодекс.

Глава втора

КАТЕГОРИИ ПРЕДПРИЯТИЯ И ГРУПИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Раздел I

Категории предприятия

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 20. (1) За целите на този закон се определят следните категории предприятия:

1. микропредприятия;
2. малки предприятия;
3. средни предприятия;
4. големи предприятия.

(2) Микропредприятия са предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период не надвишават най-малко два от следните показатели:

1. балансова стойност на активите – 700 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 1 400 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 10 души.

(3) Малки предприятия са предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период не надвишават най-малко два от следните показатели:

1. балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 50 души.

(4) Средни предприятия са предприятия, които не са малки предприятия и които към 31 декември на текущия отчетен период не надвишават най-малко два от следните показатели:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души.

(5) Големи предприятия са предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период надвишават най-малко два от следните показатели:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 20 се правят следните изменения:

В ал. 1 се създава нова т. 5:

„5. предприятия от обществен интерес“;

Текста преди т. 1 в ал. 2-5 се изменят така:

(2) Микропредприятия са предприятия, които не са предприятия от обществен интерес и за съответния отчетен период не надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

(3) Малки предприятия са предприятия, които не са микропредприятия или предприятия от обществен интерес и за съответния отчетен период не надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

(4) Средни предприятия са предприятия, които не са микро-, малки или предприятия от обществен интерес и за съответния отчетен период не надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

(5) Големи предприятия са предприятия, които не са предприятия от обществен интерес и за съответния отчетен период надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

В ал. 1-5 в т. 1 след думата „активите“ се добавя „към края на отчетния период“, в т. 2 след думата „продажби“ се добавя „за отчетния период“, в т. 3 след думата „персонала“ се добавя за отчетния период”.

Комисията не подкрепя предложението

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 20, който става чл. 19.

Чл. 21. (1) Промяна в категорията по чл. 20 се извършва, когато предприятие за последните два отчетни периода престане да отговаря на два от трите показателя за съответната категория. Категорията се променя от началото на следващия отчетен период.

(2) В случаите по ал. 1, когато за последните два отчетни периода предприятието отговаря на показателите за две различни категории, същото се категоризира според показателите за последния отчетен период.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 21

В ал. 1, изр. второ след думите ”на следващия” се добавя в скоби „трети”.

Да се създаде ал. 3:

(3) За отчетния период, в който предприятие престане да отговаря на изискванията на този закон за предприятие от обществен интерес, същото се отчита като предприятие от обществен интерес.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 21, който става чл. 20 и предлага следната редакция:

Чл. 20. (1) Промяна в категорията по чл. 19 се извършва, когато предприятие за последните два отчетни периода престане да отговаря на два от трите показателя за съответната категория. Категорията се променя от началото на следващия (трети) отчетен период.

(2) В случаите по ал. 1, когато за последните два отчетни периода предприятието отговаря на показателите за две различни категории, същото се категоризира според показателите за последния отчетен период.

(3) За отчетния период, в който предприятие по § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби престане да бъде предприятие от обществен интерес, същото се отчита като предприятие от обществен интерес.

Раздел II

Категории групи предприятия

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 22. (1) За целите на този закон се определят следните категории групи предприятия:

1. малки групи;
2. средни групи;
3. големи групи.

(2) Малки групи са групите, които се състоят от предприятие майка и подлежащи на консолидация дъщерни предприятия и сумата от показателите на предприятията в група, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущия отчетен период, не надхвърлят праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 50 души.

(3) Средни групи са групите, които се състоят от предприятие майка и подлежащи на консолидация дъщерни предприятия и сумата от показателите на предприятията в група, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущата година, не надхвърлят праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души.

(4) Големи групи са групите, които се състоят от предприятие майка и подлежащи на консолидация дъщерни предприятия и сумата от показателите на предприятията в група, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущата година, надхвърлят праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 22, в ал. 2, 3 и 4, текста преди т. 1 да се измени така:

(2) Малки групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущия отчетен период, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

(3) Средни групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущата година, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

(4) Големи групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети, съставени към 31 декември на текущата година, надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

Чл. 22 (2) Малки групи са групите, които се състоят от предприятие майка и подлежащи на консолидация дъщерни предприятия и сумата от показателите на предприятията в групата, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, за съответния отчетен период не надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към края на отчетния период - 9 600 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби за отчетния период - 19 200 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период – 50 души.

(3) Средни групи са групите, които не са малки групи, състоят се от предприятие майка и подлежащи на консолидация дъщерни предприятия и сумата от показателите на предприятията в групата, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, за съответния отчетен период не надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към края на отчетния период - 45 600 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби за отчетния период - 91 200 000 лв.;

3. средна численост на персонала за отчетния период – 250 души.

(4) Големи групи са групите, които се състоят от предприятие майка и подлежащи на консолидация дъщерни предприятия и сумата от показателите на предприятията в групата, които подлежат на консолидиране, според годишните им финансови отчети, за съответния отчетен период надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към края на отчетния период - 45 600 000 лв.;

2. нетни приходи от продажби за отчетния период - 91 200 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период – 250 души.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 22, който става чл. 21 и предлага следната редакция:

Чл. 21. (1) За целите на този закон се определят следните категории групи предприятия:

1. малки групи;
2. средни групи;
3. големи групи.

(2) Малки групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа, съставени към 31 декември на текущия отчетен период, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 50 души.

(3) Средни групи са групи предприятия, които не са малки групи, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа съставени към 31 декември на текущата година, не надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души.

(4) Големи групи са групи предприятия, на които сумата от показателите съгласно годишните им финансови отчети на консолидирана основа, съставени към 31 декември на текущата година, надхвърля праговете най-малко на два от следните три показателя:

1. балансова стойност на активите - 38 000 000 лв.;
2. нетни приходи от продажби - 76 000 000 лв.;
3. средна численост на персонала за отчетния период - 250 души.

Чл. 23. (1) Промяна в категорията по чл. 22 се извършва, когато за последните два отчетни периода група престане да отговаря на два от трите показателя за съответната категория. Категорията се променя от началото на следващия отчетен период.

(2) В случаите по ал. 1, когато за последните два отчетни периода група отговаря на показателите за две различни категории, тя се категоризира съгласно показателите за последния отчетен период.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 23, който става чл. 22, като в ал. 1 думите "чл. 22" се заменят с „чл. 21“.

Глава трета ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Раздел I

Общи изисквания към финансовите отчети

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 24. Финансовите отчети се съставят на български език, с арабски цифри и в хиляди левове.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 24, който става чл. 23.

Чл. 25. (1) Финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието.

(2) Вярното и честното представяне изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложи в приложимите счетоводни стандарти.

(3) Съдържанието на финансовите отчети трябва да е ясно и разбираемо.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В чл. 25, ал. 1 след думите "на предприятието" се слага запетая и се добавя „паричните потоци и собствения капитал“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 25, който става чл. 24 и предлага следната редакция:

Чл. 24. (1) Финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал.

(2) Вярното и честното представяне изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с

определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложили в приложимите счетоводни стандарти.

(3) Съдържанието на финансовите отчети трябва да е ясно и разбираемо.

Чл. 26. (1) Във финансовите отчети се посочват:

1. наименование на предприятието, правната му форма, седалище и адрес на управление, както и информация, ако предприятието е прекратено;
2. регистърът, в който предприятието е вписано, и регистрационният му номер от този регистър;
3. друга информация, изисквана от този или друг закон и приложимите счетоводни стандарти.

(2) Финансовите отчети се подписват от:

1. физическите лица, които управляват и представляват предприятието;
2. физическото лице, което е съставило финансовия отчет, или от представляващия или управляващия счетоводно предприятие, когато финансовият отчет е съставен от счетоводно предприятие.

(3) Във финансовите отчети се посочват/поставят и:

1. името и фамилията на лицата по ал. 2;
2. печатът на предприятието;
3. печатът на счетоводно предприятие.

(4) В случаите, когато финансовите отчети подлежат на независим финансов одит, подписите и печатите на лицата, извършили независимия финансов одит на финансовия отчет, се поставят съгласно изискванията на Закона за независимия финансов одит.

Предложение на н.п. Димитър Делчев и група народни представители:

В чл. 26, ал. 3 да се измени така:

„(3) Във финансовите отчети се посочват името и фамилията на лицата по ал. 2.”

Комисията не подкрепя предложението

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В чл. 26:

В ал. 2, т. 1 думите ”физическите лица, които управляват и представляват предприятието” се заменят с „ръководителя на предприятието”.

Ал. 3 се изменя така:

„(3) Във финансовите отчети се посочва името на лицето по ал. 2 и се поставя печатът на предприятието и печатът на счетоводно предприятие.

Комисията подкрепя предложението

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 26, който става чл. 25 и предлага следната редакция:

Чл. 25. (1) Във финансовите отчети се посочват:

- 1. наименование на предприятието, правната му форма, седалище и адрес на управление, както и информация ако предприятието е прекратено;**
- 2. регистърът, в който предприятието е вписано, и регистрационният му номер от този регистър;**
- 3. друга информация, изисквана от този или друг закон и приложимите счетоводни стандарти.**

(2) Финансовите отчети се подписват от:

- 1. ръководителя на предприятието;**
- 2. физическото лице, което е съставило финансовия отчет, или от представляващия и/или управляващия счетоводното предприятие, когато финансовият отчет е съставен от счетоводно предприятие.**

(3) Във финансовите отчети се посочва името на лицето по ал. 2 и се поставя печатът на предприятието и печатът на счетоводното предприятие.

(4) В случаите, когато финансовите отчети подлежат на независим финансов одит, подписите и печатите на лицата, извършили независимия финансов одит на финансовия отчет, се поставят съгласно изискванията на Закона за независимия финансов одит.

Чл. 27. (1) Позициите, които се представят във финансовите отчети, се признават и оценяват в съответствие със следните принципи и изисквания:

- 1. действащо предприятие - приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; приема се, че предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност - в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база;**
- 2. последователност на представянето и сравнителна информация - представянето и класификацията на статиите във финансовите отчети, счетоводните политики и методите на оценяване се запазват и прилагат последователно и през следващите отчетни периоди с цел постигане на сравнимост на счетоводните данни и показатели на финансовите отчети;**
- 3. предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;**
- 4. принцип на начисляване - предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването: ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването**

или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;

5. независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период;

6. същественост - предприятието представя поотделно всяка съществена група статии с подобен характер; обединяване на суми по статии с подобен характер се допуска, когато сумите са несъществени или обединяването е направено с цел постигане на по-голяма яснота. Сумата по статия е съществена, ако пропуските и неточното представяне на позицията биха могли да повлияят върху икономическите решения на ползвателите, взети въз основа на финансовите отчети, или биха довели до нарушаване на изискването за вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние, финансовите резултати от дейността, промените в паричните потоци и в собствения капитал;

7. компенсиране - предприятието не извършва каквито и да било прихващания между активи и пасиви или приходи и разходи и отчита поотделно както активи и пасиви, така и приходи и разходи;

8. предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно в съответствие с тяхното съдържание, същност и икономическа реалност, а не формално според правната им форма;

9. активите, собственият капитал, пасивите, приходите и разходите се оценяват и записват при тяхното придобиване или възникване по цена на придобиване или по себестойност; цената на придобиване и себестойността се определят в съответствие с приложимите счетоводни стандарти.

(2) Предприятията осъществяват счетоводството при спазване на принципите и изискванията по ал. 1 в съответствие с приложимите счетоводни стандарти. Когато приложимите счетоводни стандарти регламентират особености или изключения, се прилагат счетоводните стандарти.

(3) Всички позиции, които са елемент на годишния финансов отчет и отговарят на критериите за признаване, се класифицират и признават съгласно разпоредбите на този закон и при условията и по реда на приложимите счетоводни стандарти.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В ал. 1:

В т. 1 след думата „дейност” текста до края се заличава.

В т. 4 думите „принцип на” се заличават.

В т. 7 думите „каквито и да било” се заличават.

Т. 9 се изменя така:

„9. „оценяване на позициите, които са признати във финансовите отчети се извършва по цена на придобиване, която може да е покупна цена или себестойност или по друг метод, когато това се изисква в приложимите счетоводни стандарти.“

В ал. 1, текста преди т. 1 думите ”и изискванията” се заличават.

Алинея 2 да се измени така:

„(2) Предприятията осъществяват счетоводството при спазване на принципите по ал. 1 или в съответствие с принципите и изискванията на международните счетоводни стандарти, в случай че счетоводната база на предприятието са международните счетоводни стандарти“.

Алинея 3 да се отмени.

Комисията подкрепя предложението

Предложение на н.п Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 27 от Проекта се правят следните изменения:

Текстът на ал. 1 да се измени така:

„(1) Финансовите отчети се изготвят и представят при спазване на следните основни предположения, принципи и изисквания:

1. действащо предприятие;
2. текущо начисляване;
3. предпазливост;
4. предимство на съдържанието пред формата;
5. запазване на счетоводната политика от предходния отчетен период;
6. независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между финансовите отчети за отделните отчетни периоди;
7. елементите на статиите (позициите) на активите и пасивите се оценяват поотделно;
8. не се компенсират активи и пасиви или приходи и разходи;
9. същественост при представянето и оповестяването на информация във финансовите отчети.“

Текстът на ал. 2 да се измени така:

„(2) Предположенията, принципите и изискванията по ал. 1 се прилагат в контекста и в съответствие с изискванията на приложимата счетоводна база за финансово отчитане на предприятията. В случаите, в които приложимата счетоводна база за финансово отчитане регламентира особености или изключения, те се прилагат.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 27, който става чл. 26 и предлага следната редакция:

Чл. 26. (1) Позициите, които се представят във финансовите отчети, се признават и оценяват в съответствие със следните принципи:

- 1. действащо предприятие - приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; приема се, че**

предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност;

2. последователност на представянето и сравнителна информация - представянето и класификацията на статиите във финансовите отчети, счетоводните политики и методите на оценяване се запазват и прилагат последователно и през следващите отчетни периоди с цел постигане на сравнимост на счетоводните данни и показатели на финансовите отчети;

3. предпазливост - оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;

4. начисляване - предприятието изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчетите, свързани с паричните потоци, на базата на принципа на начисляването - ефектите от сделки и други събития се признават в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;

5. независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период трябва да съвпадат с данните в края на предходния отчетен период;

6. същественост - предприятието представя поотделно всяка съществена група статии с подобен характер; обединяване на суми по статии с подобен характер се допуска, когато сумите са несъществени или обединяването е направено с цел постигане на по-голяма яснота. Сумата по статия е съществена, ако пропуските и неточното представяне на позицията биха могли да повлияят върху икономическите решения на ползвателите, взети въз основа на финансовите отчети, или биха довели до нарушаване на изискването за вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние, финансовите резултати от дейността, промените в паричните потоци и в собствения капитал;

7. компенсиране - предприятието не извършва прихващания между активи и пасиви или приходи и разходи и отчита поотделно както активи и пасиви, така и приходи и разходи;

8. предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно в съответствие с тяхното съдържание, същност и икономическа реалност, а не формално според правната им форма;

9. оценяване на позициите, които са признати във финансовите отчети се извършва по цена на придобиване, която може да е покупна

цена или себестойност или по друг метод, когато това се изисква в приложимите счетоводни стандарти.

(2) Предприятията осъществяват счетоводството при спазване на принципите по ал. 1 или в съответствие с принципите и изискванията на Международните счетоводни стандарти, когато счетоводната база на предприятието са Международните счетоводни стандарти.

Чл. 28. Предприятията съставят:

1. годишен финансов отчет към 31 декември на отчетния период;
2. консолидиран финансов отчет към 31 декември на отчетния период, когато предприятието майка е дружество по дял трети на част втора от Търговския закон;
3. междинни финансови отчети, обхващащи период, по-кратък от един отчетен период, когато това се изисква от нормативен акт или по решение на ръководителя на предприятието.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 28, т. 3 думите „нормативен акт” да се заменят със „закон”.

Комисията подкрепя предложението

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

Чл. 28 от да се измени така:

„Чл. 28. (1) Отчетният период (стандартен или специфичен) обхваща дванадесет последователни календарни месеца.

(2) Стандартният отчетен период е календарната година (1 януари - 31 декември).

(3) За новосъздадените предприятия първият стандартен отчетен период е от датата на регистрацията им до 31 декември на съответната година.

(4) Независимо от разпоредбите на ал. 2, предприятие има право да определи специфичен отчетен период различен от стандартния отчетен период в следните случаи:

- 1. ако това в най-голяма степен съответства на бизнес цикъла и основната дейност на предприятието;*
- 2. ако предприятието е част от група, чийто консолидиран финансов отчет се изготвя и представя за отчетен период различен от този по ал. 2.*

(5) В случаите по ал. 4 предприятието:

- 1. Е длъжно да уведоми съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите до 31 декември на стандартния отчетен период, предхождащ преминаването към специфичен отчетен период;*

2. Няма право да променя определения специфичен отчетен период по реда на ал. 4, освен при наличие на обективни обстоятелства и/или икономическа обоснованост, и след писмено съгласие на директора на съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Директорът на съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите не може да откаже да даде съгласие за промяна на специфичен отчетен период, включително връщане към стандартен отчетен период при наличие на обективни обстоятелства и/или икономическа обоснованост.

(6) Предприятие може да приложи повторно ал. 4 при спазване на реда и условията на ал. 5, т. 2.

(7) При преминаване от стандартен към специфичен отчетен период, независимо от ал. 1, първият отчетен период обхваща периода от 1 януари до последния ден (включително) от календарния месец на избрания специфичен отчетен период. Отчетният период по изречение първо не може да бъде по-кратък от 12 и по-дълъг от 23 календарни месеца.

(8) При промяна в избран специфичен отчетен период или преминаване от специфичен към стандартен отчетен период, независимо от ал. 1, преходният отчетен период се определя от предприятието и директора на съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите, като се посочва изрично в писменото съгласие по ал. 5, т. 2. Преходният отчетен период по изречение първо не може да бъде по-кратък от 12 и по-дълъг от 23 календарни месеца.

(9) Новосъздадените предприятия могат при учредяването си да определят специфичен отчетен период. В случаите по изречение първо първият им отчетен период е от датата на регистрацията до последния ден (включително) от календарния месец на избрания специфичен отчетен период. В случаите по изречение първо предприятието е длъжно да уведоми незабавно съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Промяната в определения отчетен период се извършва по реда и при условията на чл. 5, т. 2 и ал. 6, съответно.

(10) Отчетният период на междинните финансови отчети е по-кратък от 12 последователни календарни месеца и се определя от органите на управление на предприятието или съгласно изискванията на закон.

(11) Предприятията съставят:

1. годишен финансов отчет към последния ден на отчетния период, определен по реда на ал. 1-9;

2. консолидиран финансов отчет към последния ден на отчетния период, определен по реда на ал. 1-9, когато предприятието майка е дружество по дял трети на част втора от Търговския закон;

3. междинни финансови отчети, към последния ден на отчетния период, определен по реда на ал. 10. “.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 28, който става чл. 27 и предлага следната редакция:

Чл. 27. Предприятията съставят:

1. годишен финансов отчет към 31 декември на отчетния период;
2. консолидиран финансов отчет към 31 декември на отчетния период, когато предприятието майка е дружество по дял трети на част втора от Търговския закон;
3. междинни финансови отчети, обхващащи период, по-кратък от един отчетен период, когато това се изисква от закон или по решение на ръководителя на предприятието.

Раздел II

Инвентаризация

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 29. (1) Предприятията извършват инвентаризация на активите и пасивите най-малко веднъж годишно с цел достоверното им представяне във финансовите отчети.

(2) Предприятията, чиито нетни приходи от продажби не надвишават 200 000 лв. за текущия отчетен период, не извършват задължителна инвентаризация по ал. 1.

(3) Инвентаризация се извършва и по решение на ръководителя на предприятието, по искане на органите на съдебната власт и на други органи, когато това е предвидено в закон.

Предложение на н.п. Рүмен Гечев и група народни представители:

В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. ал. 1 се изменя така:

„(1) Инвентаризация на активите и пасивите се извършва през всеки отчетен период, с цел тяхното достоверно представяне в годишния финансов отчет. Инвентаризацията се извършва по ред и начин, определени от органите на управление на предприятието.“

2. създава се нова ал. 3:

„(3) Министърът на финансите може да определя и други срокове за извършване на инвентаризация от бюджетните предприятия.“

3. ал. 3 става ал. 4.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 29, ал. 1 да се измени така:

(1) Всички активи и пасиви на предприятията се инвентаризират най-малко веднъж в годината по ред и начин, определени от органите на

управление на предприятието, които осигуряват достоверното им представяне във финансовите отчети.“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 29, който става чл. 28.

Раздел III

Годишни финансови отчети

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 30. (1) Годишният финансов отчет представлява едно неразделно цяло и за всички предприятия се състои най-малко от счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите и приложение.

(2) Формата, структурата и съдържанието на пълния комплект на финансовия отчет се определят с приложимите счетоводни стандарти.

(3) Годишният финансов отчет на едноличните търговци, на които размерът на нетните приходи от продажби за текущия отчетен период не надхвърля 200 000 лв. и не подлежи на задължителен независим финансов одит, може да се състои само от отчет за приходите и разходите.

(4) Независимо от разпоредбата на ал. 1 годишният финансов отчет на микропредприятията може да се състои само от съкратен баланс и съкратен отчет за приходите и разходите по раздели.

(5) Облекченията по ал. 4 не се прилагат за инвестиционните дружества и финансовите холдингови дружества, категоризирани като микропредприятия.

(6) Годишният финансов отчет на малките предприятия може да се състои от съкратен баланс, съкратен отчет за приходите и разходите по раздели и групи и приложение.

(7) Независимо от разпоредбите на ал. 1, 3, 4 и 6 предприятията могат по избор да съставят пълен комплект финансови отчети.

(8) Годишният финансов отчет на средните и големите предприятия, както и на предприятията от обществен интерес се съставя в пълен комплект съгласно приложимите счетоводни стандарти.

(9) За предприятията, които са контролирани от държавата или общините или са подпомагани от тях чрез субсидии, преференциални заеми, държавни гаранции и други форми на държавна помощ, министърът на финансите може да изисква представянето на допълнителни отчети и

информация в определени от него форма, съдържание, срокове и ред на изготвяне и представяне.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 30, ал. 1 думите "представлява едно неразделно цяло и" да се заличат.

В ал. 4 думите "Независимо от разпоредбата на" да се заличат.

В ал. 5 думите "Облекченията по" да се заличат.

Да се създаде нова ал. 7:

„(7) Годишните финансови отчети по ал. 3, 4 и 6 дават вярна и честна представа за активите, пасивите, финансовото състояние и резултатите от дейността на предприятието“.

Ал. 7 да стане ал. 8 и в нея думите "независимо от разпоредбите на" да се заличат.

Ал. 8 и 9 да станат ал. 9 и 10.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 30, който става чл. 29 и предлага следната редакция:

Чл. 29. (1) Годишният финансов отчет за всички предприятия се състои най-малко от счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите и приложение.

(2) Формата, структурата и съдържанието на пълния комплект на финансовия отчет се определят с приложимите счетоводни стандарти.

(3) Годишният финансов отчет на едноличните търговци, на които размерът на нетните приходи от продажби за текущия отчетен период не надхвърля 200 000 лв. и не подлежи на задължителен независим финансов одит, може да се състои само от отчет за приходите и разходите.

(4) Годишният финансов отчет на микропредприятията може да се състои само от съкратен баланс и съкратен отчет за приходите и разходите по раздели.

(5) Алинея 4 не се прилага за инвестиционните дружества и финансовите холдингови дружества, категоризирани като микропредприятия.

(6) Годишният финансов отчет на малките предприятия може да се състои от съкратен баланс, съкратен отчет за приходите и разходите по раздели и групи и приложение.

(7) Годишните финансови отчети по ал. 3, 4 и 6 дават вярна и честна представа за активите, пасивите, финансовото състояние и резултатите от дейността на предприятието.

(8) Предприятията по ал. 1, 3, 4 и 6 могат по избор да съставят пълен комплект финансови отчети.

(9) Годишният финансов отчет на средните и големите предприятия, както и на предприятията от обществен интерес се съставя в пълен комплект съгласно приложимите счетоводни стандарти.

(10) За предприятията, които са контролирани от държавата или общините или са подпомагани от тях чрез субсидии, преференциални заеми, държавни гаранции и други форми на държавна помощ, министърът на финансите може да изисква представянето на допълнителни отчети и информация в определени от него форма, съдържание, срокове и ред на изготвяне и представяне.

Чл. 31. (1) Големите предприятия и предприятията от обществен интерес в пояснителните приложения оповестяват начислените за годината суми за услугите, предоставяни от регистрираните одитори, поотделно за:

1. независим финансов одит;
2. данъчни консултации;
3. други услуги, несвързани с одита.

(2) В пояснителните приложения на консолидирания финансов отчет се оповестява по аналогичен начин информацията, посочена в ал. 1, по отношение на предприятията, включени в консолидацията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 31, който става чл. 30.

Раздел IV

Консолидирани финансови отчети

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 32. (1) Консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка по правилата и изискванията на:

1. Националните счетоводни стандарти - за предприятията, които съставят и представят годишния си финансов отчет на базата на Националните счетоводни стандарти;
2. Международните счетоводни стандарти – за предприятията, които съставят и представят годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка независимо от това къде се намират седалищата на дъщерните й предприятия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 32, който става чл. 31.

Чл. 33. Консолидиран финансов отчет може да не се съставя от предприятие майка на малка или средна група, освен ако в групата има поне едно предприятие от обществен интерес.

Предложение на Менда Стоянова, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

думите "или средна" да се заличат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 33, който става чл. 32 и предлага следната редакция:

Чл. 32. Консолидиран финансов отчет може да не се съставя от предприятие майка на малка група, освен ако в групата има поне едно предприятие от обществен интерес.

Чл. 34. Формата, структурата и съдържанието на консолидирания финансов отчет се определят с приложимите счетоводни стандарти.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 34, който става чл. 33.

Глава четвърта ПРИЛОЖИМА СЧЕТОВОДНА БАЗА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 35. (1) Големите предприятия и предприятията от обществен интерес съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Годишните финансови отчети на предприятията, с изключение на тези по ал. 1, се съставят на базата на Националните счетоводни стандарти.

(3) Независимо от разпоредбата на ал. 2 предприятията могат да изберат да съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти, при условие че не е извършвана промяна на счетоводната база.

(4) Предприятие, което през един отчетен период е съставило и представило годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти, не може да прилага Националните счетоводни стандарти.

(5) Консолидираните и междинните финансови отчети се съставят на базата на счетоводните стандарти, въз основа на които се съставя годишният финансов отчет на предприятието, което съставя консолидирания или междинния финансов отчет.

(6) Независимо от разпоредбите на ал. 5 консолидираните финансови отчети на групи, в които има поне едно предприятие от обществен интерес, се съставят на базата на Международните счетоводни стандарти.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

Чл. 35:

а) В ал. 1 думите "големите предприятия" се заличават.

б) Ал. 2 се изменя така:

„(2) Годишните финансови отчети на микропредприятията, малките, средните и големите предприятия се съставят на базата на Националните счетоводни стандарти.“

б) в ал. 3 думите "Независимо от разпоредбата на" да се заменят с „Предприятията по“.

в) Ал. 6 да се отмени.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

Член 35 се заменя със следните разпоредби:

Чл. 35. (1) Годишните финансови отчети на предприятията от обществен интерес се съставят на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Предприятията по ал. 1 в случаите, когато по силата на закона се промени категорията на предприятието, вследствие от което предприятието не попада в обхвата на ал. 1, съставят годишните си финансови отчети на базата на Националните счетоводни стандарти.

(3) Предприятията по ал. 1, в случаите по ал. 2, могат по избор да съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти. В случаите по изречение първо, в следващите отчетни периоди се прилага ограничението по чл. 36, ал. 3.

Чл. 36. (1) Годишните финансови отчети на предприятията, с изключение на тези по чл. 35, ал. 1, се съставят на базата на Националните счетоводни стандарти.

(2) Независимо от разпоредбата на ал. 1, предприятията могат по избор да съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти.

(3) Предприятие, което през един отчетен период е съставило годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти, не може да прилага Националните счетоводни стандарти.

Чл. 37. *Консолидираните и междинните финансови отчети се съставят на базата на счетоводните стандарти, въз основа на които се съставя годишният финансов отчет на предприятието, което съставя консолидирания или междинния финансов отчет.* “.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 35, който става чл. 34 и предлага следната редакция:

Чл. 34. (1) Годишните финансови отчети на предприятията от обществен интерес се съставят на базата на Международните счетоводни стандарти.

(2) Годишните финансови отчети на микропредприятията, малките, средните и големите предприятия се съставят на базата на Националните счетоводни стандарти.

(3) Предприятията по ал. 2 могат да изберат да съставят годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти, при условие че не е извършвана промяна на счетоводната база.

(4) Предприятие, което през един отчетен период е съставило и представило годишния си финансов отчет на базата на Международните счетоводни стандарти, не може да прилага Националните счетоводни стандарти.

(5) Консолидираните и междинните финансови отчети се съставят на базата на счетоводните стандарти, въз основа на които се съставя годишният финансов отчет на предприятието, което съставя консолидирания или междинния финансов отчет.

Чл. 36. (1) Годишните финансови отчети на предприятията в производство по ликвидация или в несъстоятелност се съставят на базата на национален счетоводен стандарт.

(2) Предприятия, които не отговарят на принципа за действащо предприятие, съставят годишните си финансови отчети на базата на национален счетоводен стандарт.

(3) Предприятия - юридически лица с нестопанска цел, независимо от категорията им по чл. 20, съставят годишните си финансови отчети на базата на национален счетоводен стандарт.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 36, ал. 2 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 36, който става чл. 35 и предлага следната редакция:

Чл. 35. (1) Годишните финансови отчети на предприятията в производство по ликвидация или в несъстоятелност се съставят на базата на национален счетоводен стандарт.

(2) Предприятия - юридически лица с нестопанска цел, независимо от категорията им по чл. 19, съставят годишните си финансови отчети на базата на национален счетоводен стандарт.

Чл. 37. (1) Националните счетоводни стандарти се приемат от Министерския съвет и са в съответствие с актовете на Европейския съюз и националните особености.

(2) Националните счетоводни стандарти се обнародват в „Държавен вестник“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 37, който става чл. 36.

Глава пета

НЕЗАВИСИМ ФИНАНСОВ ОДИТ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 38. (1) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните и консолидираните финансови отчети на:

1. малки предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период надвишават най-малко два от следните показатели:

- а) балансова стойност на активите – 2 000 000 лв.;
- б) нетни приходи от продажби – 4 000 000 лв.;
- в) средна численост на персонала за отчетния период - 50 души;

2. средните и големите предприятия;

3. предприятията от обществен интерес;

4. средните и големите групи и групите, в които има поне едно предприятие от обществен интерес;

5. предприятия, за които това изискване е установено със закон.

(2) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност, когато за текущата година превишават един от следните критерии:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 1 000 000 лв.;

2. размер на приходите от стопанска и нестопанска дейност за текущата година - 2 000 000 лв.;

3. обща сума на получените през текущата година финансираня и неусвоени към 31 декември на текущата година финансираня, получени през

предходни отчетни периоди – 1 000 000 лв.

(3) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност и извършващи дейност по чл. 116 от Семейния кодекс.

(4) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище:

1. дали докладът за дейността съответства на финансовите отчети за същия отчетен период;
2. дали докладът за дейността е бил изготвен в съответствие с приложимите законови изисквания и заявяват, дали в резултат на придобитото познаване и разбиране на дейността на предприятието и обстановката, в която то работи, са установили случаи на съществено невярно представяне в доклада за дейността и посочват характера на невярното представяне.
3. дали в декларацията за корпоративно управление е представена изискваната на съответните нормативни актове информация;
4. дали е предоставена нефинансовата декларация и проверяват дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон;
5. дали е предоставен доклад за плащанията към правителствата и дали докладът е изготвен в съответствие с изискванията на този закон.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 38, ал. 1, т. 1 се правят следните изменения:

1. в б. „а“ числото „2 000 000“ се заменя с „4 000 000“.
2. в б. „б“ числото „4 000 000“ се заменя с „6 000 000“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

1. да се създаде нова ал. 2:

„(2) Консолидираните финансови отчети и годишните финансови отчети на предприятията, включени в консолидацията, подлежат на независим финансов одит.“

досегашните ал. 2-3 да станат ал. 3 и 4.

3. в новата ал. 3, т. 2 думите „приходите от стопанска и нестопанска дейност“ да се заменят с „нетните приходи от стопанска и приходите от нестопанска дейност“

Ал. 4 да стане ал. 5 и да се измени така:

(5) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище:

1. съответства ли докладът за дейността на финансовите отчети за същия отчетен период;
2. изготвен ли е докладът за дейността в съответствие с приложимите законови изисквания и заявяват, дали в резултат на

придобитото познаване и разбиране на дейността на предприятието и обстановката, в която то работи, са установили случаи на съществено невярно представяне в доклада за дейността и посочват характера на невярното представяне.

3. в декларацията за корпоративно управление представена ли е изискваната от съответните нормативни актове информация;

4. предоставена ли е нефинансовата декларация и дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон;

5. предоставен ли е доклад за плащанията към правителствата и дали докладът е изготвен в съответствие с изискванията на този закон.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

Член 38, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„1. малки предприятия, които за съответния отчетен период надвишават показателите на най-малко два от следните критерии:

а) балансова стойност на активите към края на отчетния период – 2 000 000 лв.;

б) нетни приходи от продажби за отчетния период – 4 000 000 лв.;

в) средна численост на персонала за отчетния период - 50 души.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 38, който става чл. 37 и предлага следната редакция:

Чл. 37. (1) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните и консолидираните финансови отчети на:

1. малки предприятия, които към 31 декември на текущия отчетен период надвишават най-малко два от следните показатели:

а) балансова стойност на активите – 2 000 000 лв.;

б) нетни приходи от продажби – 4 000 000 лв.;

в) средна численост на персонала за отчетния период - 50 души;

2. средните и големите предприятия;

3. предприятията от обществен интерес;

4. средните и големите групи и групите, в които има поне едно предприятие от обществен интерес;

5. предприятия, за които това изискване е установено със закон.

(2) Независимо от ал. 1, годишните и консолидираните финансови отчети на акционерните дружества и командитните дружества с акции подлежат на задължителен независим финансов одит, с изключение на случаите, когато дружествата не са осъществявали дейност през отчетния период.

(3) Консолидираните финансови отчети и годишните финансови отчети на предприятията, включени в консолидацията, подлежат на независим финансов одит.

(4) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност, когато за текущата година превишават един от следните показатели:

1. балансова стойност на активите към 31 декември – 1 000 000 лв.;
2. размер на нетните приходи от стопанска и приходите от нестопанска дейност за текущата година - 2 000 000 лв.;
3. обща сума на получените през текущата година финансираня и неусвоени към 31 декември на текущата година финансираня, получени през предходни отчетни периоди – 1 000 000 лв.

(5) На задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори подлежат годишните финансови отчети на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност и извършващи дейност по чл. 116 от Семейния кодекс.

(6) Регистрираните одитори, които извършват независим финансов одит на годишни и консолидирани финансови отчети, в одиторския доклад задължително изразяват становище:

1. съответства ли докладът за дейността на финансовите отчети за същия отчетен период;
2. изготвен ли е докладът за дейността в съответствие с приложимите законови изисквания и заявяват, дали в резултат на придобитото познаване и разбиране на дейността на предприятието и обстановката, в която то работи, са установили случаи на съществено невярно представяне в доклада за дейността и посочват характера на невярното представяне;
3. в декларацията за корпоративно управление представена ли е изискваната от съответните нормативни актове информация;
4. предоставена ли е нефинансовата декларация и дали декларацията е изготвена в съответствие с изискванията на този закон;
5. предоставен ли е доклад за плащанията към правителствата и дали докладът е изготвен в съответствие с изискванията на този закон.

Глава шеста ПУБЛИЧНОСТ НА ФИНАНСОВИТЕ ОТЧЕТИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 39. (1) Предприятията публикуват годишния финансов отчет,

консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва:

1. всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване и представяне за обявяване в търговския регистър в срок до 30 юни на следващата година;

2. юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър предоставянето им в централния регистър при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел в срок до 30 юни на следващата година;

3. останалите предприятия - чрез икономическо издание или чрез интернет в срок до 30 юни на следващата година.

(2) Когато годишните финансови отчети и докладът за дейността се публикуват изцяло, те трябва да са във вида и с текста, въз основа на които регистрираният одитор е изразил становището си. На публикуване подлежи и пълният текст на одиторския доклад.

(3) Малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, могат да не публикуват своите отчети за приходите и разходите и докладите за дейността.

(4) По реда на ал. 1 заедно с годишния финансов отчет акционерните дружества, командитните дружества с акции и дружествата с ограничена отговорност публикуват и информация за предложението на органа на управление за разпределение на печалбата или за покриване на загуба за предходната година и решението на общото събрание на акционерите/съдружниците за начина на разпределяне на печалбата или за покриване на загуба за предходната година.

(5) Годишният финансов отчет на предприятие майка, което изготвя консолидиран финансов отчет, се публикува едновременно с консолидирания финансов отчет на групата заедно с годишните доклади по глава седма към тях.

(6) Когато отчетите и докладите на предприятията по ал. 1, т. 3 се публикуват в интернет, до тях трябва да бъде осигурен свободен неплатен достъп за период не по-кратък от три години след датата на публикуването им.

(7) Предприятията по ал. 1, т. 3 при поискване предоставят информация за мястото, където са публикувани техните отчети и доклади.

(8) Алинеи 1-7 не се прилагат за бюджетните предприятия и едноличните търговци, които не подлежат на задължителен независим финансов одит.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 39, ал. 4 след думата „отговорност” се поставя тире и се добавя изразът „средни, големи или предприятия от обществен интерес”, след което се поставя запетайка.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 39:

в ал. 1, т. 1 след думата „заявява” се добавя „за вписване”.

в ал. 1, т. 2 се изменя така:

„2. юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност - чрез заявяване за вписване и предоставянето им в Централния регистър при Министерство на правосъдието при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел в срок до 30 юни на следващата година;

Да се създаде нова ал. 2:

„(2) Когато финансовият отчет първоначално е заявен за публикуване в срока по ал. 1 и е постановен отказ за публикуване по чл. 22, ал. 5 от Закона за търговския регистър и в 14-дневен срок от влизането му в сила е подадено повторно заявление за публикуване, се смята, че финансовия отчет е подаден в срок.

Досегашната ал. 2 да стане ал. 3 и да се измени така:

(3) Годишните финансови отчети и докладът за дейността се публикуват във вида и с текста, въз основа на които регистрираният одитор е изразил становището си. На публикуване подлежи и пълният текст на одиторския доклад.

Досегашната ал. 3 да стане ал. 4

Досегашната ал. 4 да стане ал. 5 и в нея след думите „ограничена отговорност” да се добави „които са средни или големи предприятия, или предприятия от обществен интерес”.

Досегашната ал. 5 да стане ал. 6.

Досегашната ал. 6 да стане ал. 7 и в нея думата „неплатен” да се замени с „безплатен”.

Досегашните ал. 7 и 8 да станат съответно ал. 8 и 9.

Да се създаде ал. 10:

„(10) Предприятие майка, което е едновременно и дъщерно предприятие и по силата на приложимите счетоводни стандарти е освободено от съставяне на консолидиран финансов отчет, публикува на български език в сроковете по ал. 1 консолидиран финансов отчет и консолидиран доклад за дейността, изготвени от собственото му предприятие майка. Когато предприятието майка е регулирано от законодателството на трета държава консолидираният финансов отчет трябва задължително да е заверен от одитори или одиторски дружества, лицензирани да извършват одит съгласно законодателството на държавата, приложимо към предприятието майка“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 39 се създава нова ал. 8:

„(8) Когато предприятие публикува финансов отчет, във вид различен от изготвения в съответствие с изискванията на този закон и приложимата счетоводна база за финансово отчитане, задължително оповестява този факт и посочва мястото, където е публикуван финансовият отчет по реда на ал. 1. Когато финансовият отчет все още не е публикуван по реда на ал. 1, този факт задължително се оповестява. В случаите по изречение първо одиторският доклад не може да придружава тази публикация на финансовия отчет, но предприятието задължително оповестява изразеното одиторско мнение - неквалифицирано, квалифицирано или отрицателно, или отказът от изразяване на одиторско мнение, както и включените в одиторския доклад въпроси, на които е обърнато внимание, без да е квалифицирано одиторското мнение.“

Досегашната ал. 8 става ал. 9 и думите „Алинеи 1-7“ се заменят с „Алинеи 1-8“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 39, който става чл. 38 и предлага следната редакция:

Чл. 38. (1) Предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва:

1. всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър в срок до 30 юни на следващата година;

2. юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна дейност - чрез заявяване за вписване и предоставянето им в Централния регистър при Министерство на правосъдието при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел в срок до 30 юни на следващата година;

3. останалите предприятия - чрез икономическо издание или чрез интернет в срок до 30 юни на следващата година.

(2) Когато финансовият отчет първоначално е заявен за публикуване в срока по ал. 1 и е постановен отказ за публикуване по чл. 22, ал. 5 от Закона за търговския регистър и в 14-дневен срок от влизането му в сила е подадено повторно заявление за публикуване, се смята, че финансовия отчет е подаден в срок.

(3) Годишните финансови отчети и докладът за дейността се публикуват във вида и с текста, въз основа на които регистрираният одитор е изразил становището си. На публикуване подлежи и пълният текст на одиторския доклад.

(4) Малките предприятия, които не подлежат на задължителен

независим финансов одит, могат да не публикуват своите отчети за приходите и разходите и докладите за дейността.

(5) По реда на ал. 1 заедно с годишния финансов отчет акционерните дружества, командитните дружества с акции и дружествата с ограничена отговорност, които са средни или големи предприятия, или предприятия от обществен интерес, публикуват и информация за предложението на органа на управление за разпределение на печалбата или за покриване на загуба за предходната година и решението на общото събрание на акционерите/съдружниците за начина на разпределяне на печалбата или за покриване на загуба за предходната година.

(6) Годишният финансов отчет на предприятие майка, което изготвя консолидиран финансов отчет, се публикува едновременно с консолидирания финансов отчет на групата заедно с годишните доклади по глава седма към тях.

(7) Когато отчетите и докладите на предприятията по ал. 1, т. 3 се публикуват в интернет, до тях трябва да бъде осигурен свободен безплатен достъп за период не по-кратък от три години след датата на публикуването им.

(8) Предприятията по ал. 1, т. 3 при поискване предоставят информация за мястото, където са публикувани техните отчети и доклади.

(9) Алинеи 1-8 не се прилагат за бюджетните предприятия и едноличните търговци, които не подлежат на задължителен независим финансов одит.

(10) Предприятие майка, което е едновременно и дъщерно предприятие и съгласно приложимите счетоводни стандарти не е задължено да съставя консолидиран финансов отчет, публикува на български език в сроковете по ал. 1 консолидиран финансов отчет и консолидиран доклад за дейността, изготвени от предприятието майка. Когато предприятието майка е регулирано от законодателството на трета държава консолидираният финансов отчет се заверява от одитори или одиторски дружества, които извършват одит съгласно законодателството на държавата, приложимо към предприятието майка.

Глава седма ГОДИШНИ ДОКЛАДИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Годишен доклад за дейността

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 40. Предприятията изготвят годишен доклад за дейността, който съдържа най-малко следната информация:

1. обективен преглед, който представя вярно и честно развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и неговото състояние, заедно с описание на основните рискове, пред които е изправено;

2. анализ на финансови и нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност, включително информация по въпроси, свързани с околната среда и персонала; при предоставянето на анализа в доклада за дейността, където е подходящо, се включват препратки към сумите, отчетени в годишните финансови отчети, и допълнителни обяснения във връзка с тях;

3. всички важни събития, които са настъпили след датата, към която е съставен годишният финансов отчет;

4. вероятното бъдещо развитие на предприятието;

5. действията в областта на научноизследователската и развойната дейност;

6. информация за придобиване на собствени акции, изисквана по реда на чл. 187д от Търговския закон;

7. наличието на клонове на предприятието;

8. използваните от предприятието финансови инструменти, а когато е съществено за оценяване на активите, пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат, се оповестяват и:

а) целите и политиката на предприятието по управление на финансовия риск, включително политиката му на хеджиране на всеки основен тип хеджирана позиция, за която се прилага отчитане на хеджирането;

б) експозицията на предприятието по отношение на ценовия, кредитния и ликвидния риск и риска на паричния поток.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 40, т. 2 да се измени така:

„2. анализ на финансови и нефинансови основни показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност, включително информация по въпроси, свързани с околната среда и персонала; при изготвяне на анализа в доклада за дейността, могат да се включат препратки към сумите, отчетени в годишните финансови отчети, и допълнителни обяснения във връзка с тях;

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 40, който става чл. 39 и предлага следната редакция:

Чл. 39. Предприятията изготвят годишен доклад за дейността, който съдържа най-малко следната информация:

1. обективен преглед, който представя вярно и честно развитието и резултатите от дейността на предприятието, както и неговото състояние, заедно с описание на основните рискове, пред които е изправено;

2. анализ на финансови и нефинансови основни показатели за резултата от дейността, имащи отношение към стопанската дейност, включително информация по въпроси, свързани с екологията и служителите; при изготвяне на анализа в доклада за дейността, могат да се включат препратки към сумите на разходите, отчетени в годишните финансови отчети, и допълнителни обяснения във връзка с тях;

3. всички важни събития, които са настъпили след датата, към която е съставен годишният финансов отчет;

4. вероятното бъдещо развитие на предприятието;

5. действията в областта на научноизследователската и развойната дейност;

6. информация за придобиване на собствени акции, изисквана по реда на чл. 187д от Търговския закон;

7. наличието на клонове на предприятието;

8. използваните от предприятието финансови инструменти, а когато е съществено за оценяване на активите, пасивите, финансовото състояние и финансовия резултат се оповестяват и:

а) целите и политиката на предприятието по управление на финансовия риск, включително политиката му на хеджиране на всеки основен тип хеджирана позиция, за която се прилага отчитане на хеджирането;

б) експозицията на предприятието по отношение на ценовия, кредитния и ликвидния риск и риска на паричния поток.

Чл. 41. (1) Предприятията от обществен интерес по § 1, т. 25, букви „а“, „б“ и „в“ от допълнителните разпоредби включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление, съгласно изискванията на специалните закони, регламентиращи дейността им.

(2) Декларацията за корпоративно управление може да бъде представена като:

1. отделен доклад, публикуван заедно с доклада за дейността;

2. документ, който е обществено достъпен на интернет страницата на предприятието.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 41, който става чл. 40 и предлага следната редакция:

Чл. 40. (1) Предприятията от обществен интерес по § 1, т. 22, букви „а“, „б“ и „в“ от допълнителните разпоредби включват в своя доклад за дейността декларация за корпоративно управление съгласно Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

(2) Декларацията за корпоративно управление може да бъде представена като:

1. отделен доклад, публикуван заедно с доклада за дейността;
2. документ, който е обществено достъпен на интернет страницата на предприятието

Чл. 42. Големите предприятия, които са предприятия от обществен интерес и които към 31 декември на отчетния период надвишават критерия за среден брой служители през финансовата година от 500 души, включват в доклада за дейността си нефинансова декларация по чл. 49.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 42, който става чл. 41, като думите „чл. 49“ се заменят с „чл. 48“.

Чл. 43. (1) Микро- и малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, могат да не изготвят доклад за дейността, при условие че информацията относно придобиването на собствените им акции, изисквана от чл. 187д от Търговския закон, е оповестена в приложението към годишния финансов отчет.

(2) Облекчението по ал. 1 не се прилага за инвестиционните дружества и финансовите холдингови дружества, категоризирани като микро- или малки предприятия.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В ал. 1 след думите „финансов отчет“ да се добави „ или в бележка под линия към съставения счетоводен баланс“.

В ал. 2 думите „Облекчението по“ да се заличат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 43, който става чл. 42 и предлага следната редакция:

Чл. 42. (1) Микро- и малките предприятия, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, могат да не изготвят доклад за дейността, при условие че информацията относно придобиването на собствените им акции, изисквана от чл. 187д от Търговския закон, е оповестена в приложението към годишния финансов отчет или в бележка под линия към съставения счетоводен баланс.

(2) Алинея 1 не се прилага за инвестиционните дружества и финансовите холдингови дружества, категоризирани като микро- или малки предприятия.

Чл. 44. Микро-, малките и средните предприятия могат да не включват в доклада за дейността нефинансова информация.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 44, който става чл. 43.

Раздел II

Консолидиран доклад за дейността

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 45. Предприятие майка, задължено да съставя консолидиран финансов отчет по реда на чл. 32, изготвя консолидиран доклад за дейността.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 45, който става чл. 44, като думите "чл. 32" се заменят с „чл. 31“.

Чл. 46. Консолидираният доклад за дейността съдържа информацията, изисквана по чл. 40-42 при отчитане на съществените корекции в резултат на специфичните характеристики на консолидирания доклад за дейността, като информацията се представя по начин, улесняващ преценката на състоянието на консолидираните предприятия като цяло.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 46, който става чл. 45, като думите „чл. 40-42“ се заменят с „39-41“.

Чл. 47. Когато предприятие майка е задължено да изготвя годишен доклад за дейността и консолидиран доклад за дейността, двата доклада могат да бъдат изготвени като един доклад.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 47, който става чл. 46.

Чл. 48. В консолидирания доклад за дейността се прилагат следните корекции на информацията, изисквана по реда на чл. 40-42:

1. при отчитане на данни за придобитите собствени акции и дялове в консолидирания доклад за дейността се посочват броят и номиналната

стойност, а ако такава липсва – отчетната стойност на всички акции и дялове на предприятието майка, притежавани от предприятието майка, неговите дъщерни предприятия или от лица, които действат от свое име, но за сметка на някое от тези предприятия;

2. при оповестяване на системите за вътрешен контрол и управление на риска в декларацията за корпоративно управление се включва позоваване на основните характеристики на системите за контрол и управление на риска за консолидираните предприятия като цяло.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 48, който става чл. 47, като думите „чл. 40-42” се заменят с „чл. 39-41”.

Раздел III Нефинансова декларация

Комисията подкрепя текста на вносителя наименованието на подразделението.

Чл. 49. (1) Нефинансовата декларация, отнасяща се до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека и борбата с корупцията и подкупите, следва да включва:

1. кратко описание на бизнес модела на предприятието;
2. описание на политиките, приети и следвани от предприятието по отношение на тези въпроси, включително извършените процеси на надлежна проверка;
3. резултата от тези политики;
4. основните рискове, свързани с тези въпроси и имащи отношение към дейностите на предприятието, включително, когато е приложимо и пропорционално, неговите стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който предприятието управлява тези рискове;
5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.

(2) Когато предприятието не спазва приетите политики по отношение на един или няколко от въпросите - предмет/обект на нефинансовата декларация, тя трябва да съдържа ясно и аргументирано обяснение за причините, поради които приетите политики не се спазват.

(3) Нефинансовата декларация по ал. 1 включва по целесъобразност и препратки и допълнителни обяснения за сумите, отчетени в годишните финансови отчети.

(4) Предприятията могат да не оповестяват информация, свързана с предстоящи промени или въпроси в процес на договаряне, когато според

обоснованото становище на членовете на административното ръководство, управителния или надзорния орган, действащи в рамките на компетенциите, които са им възложени по закон и носещи отговорност като колективен орган за това становище, оповестяването на подобна информация би било в сериозна вреда на търговската позиция на предприятието, при условие че подобен пропуск не пречи на обективното и балансирано разбиране за развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 49, ал. 1 и ал. 4 да се изменят така::

Чл. 49.(1) Нефинансовата декларация съдържа описание на политиките на предприятията по отношение на дейностите им, осъществявани в областта на екологията, социалните въпроси и въпроси, свързани с персонала, правата на човека, въпросите, свързани с борбата против корупцията, въпросите относно разнообразието и равенството на половете в ръководните органи на предприятията - брой на жени и мъже, възраст, географско разнообразие, образование, професионални качества, религия. Нефинансовата декларация включва:

1. кратко описание на бизнес модела на предприятието – цел, стратегия, организационна структура, инфраструктура, продукти, следвани политики по отношение на основните и спомагателни дейности на предприятието и други.

2. описание на политиките, които предприятието е приело и следва по отношение на екологичните и социалните въпроси, включително дейностите, които е извършило през отчетния период и резултатите от тях.

3. целите, рисковете и задачите, които предстоят по отношение на екологичните и социалните политики, включително описание на такива дейности, които биха довели до неблагоприятно въздействие върху екологията, персонала или други социални въпроси.

4. описание на основните показатели за резултатите от дейностите, свързани с екологичните и социалните въпроси.

Ал. 4 се изменя така:

„(4) Предприятията могат да не публикуват информация за предстоящи промени в политиките си, свързани с екологичните или социалните въпроси, които са в процес на договаряне, когато публикуването на подобна информация би довело до вреда на предприятието. Непубликуването на информацията в процес на договаряне не трябва да пречи на обективното разбиране за развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност върху природната среда и социалните въпроси. Когато такава информация не се публикува, ръководителите и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието трябва да представят аргументирано становище за причините, по които информацията не е публикувана.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В чл. 49, ал. 1 се изменя така:

„(1) Нефинансовата декларация, съдържа информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност, отнасяща се до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 49, който става чл. 48 и предлага следната редакция:

Чл. 48. (1) Нефинансовата декларация съдържа описание на политиките на предприятията по отношение на дейностите им, осъществявани в областта на екологията, социалните въпроси и тези свързани със служителите, правата на човека, борбата против корупцията, разнообразието и равенството на половете в ръководните органи на предприятията - брой на жени и мъже, възраст, географско разнообразие, образование, професионални качества, религия.

(2) Нефинансовата декларация включва:

1. кратко описание на бизнес модела на предприятието – цел, стратегия, организационна структура, инфраструктура, продукти, следвани политики по отношение на основните и спомагателни дейности на предприятието и други;

2. описание на политиките, които предприятието е приело и следва по отношение на екологичните и социалните въпроси, включително дейностите, които е извършило през отчетния период и резултатите от тях;

3. целите, рисковете и задачите, които предстоят по отношение на екологичните и социалните политики, включително описание на такива дейности, които биха довели до неблагоприятно въздействие върху екологията, служителите или други социални въпроси;

4. описание на основните показатели за резултатите от дейностите, свързани с екологичните и социалните въпроси.

(3) Когато предприятието не спазва приетите политики по отношение на един или няколко от въпросите - предмет на нефинансовата декларация, тя трябва да съдържа ясно и аргументирано обяснение за причините, поради които приетите политики не се спазват.

(4) Нефинансовата декларация по ал. 1 включва по целесъобразност и препратки и допълнителни обяснения за сумите на разходите, отчетени в годишните финансови отчети.

(5) Предприятията могат да не публикуват информация за предстоящи промени в политиките си, свързани с екологичните или социалните въпроси, които са в процес на договаряне, когато публикуването на подобна информация би довело до вреда на предприятието. Непубликуването на информацията в процес на договаряне не трябва да пречи на обективното разбиране за развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност върху екологията и социалните въпроси. Когато такава информация не се публикува, ръководителят и членовете на управителния и надзорния орган на предприятието трябва да представят аргументирано становище за причините, по които информацията не е публикувана.”

Чл. 50. Предприятията са изпълнили задължението за изготвяне на нефинансова декларация, когато:

1. в доклада за дейността са включени информация и анализ по въпроси, свързани с околната среда и персонала;
2. е изготвен отделен доклад за информацията, изисквана за нефинансовата декларация, при условие че този доклад:
 - а) се публикува заедно с доклада за дейността;
 - б) е общественодостъпен в срок до 30 юни на следващата година на интернет страницата на предприятието, като това обстоятелство се посочва в доклада за дейността.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 50, който става чл. 49 и предлага следната редакция:

Чл. 49. Предприятията са изпълнили задължението за изготвяне на нефинансова декларация, когато:

1. в доклада за дейността са включени информация и анализ по въпроси, свързани с екологията и служителите;
2. е изготвен отделен доклад за информацията, изисквана за нефинансовата декларация, при условие че този доклад:
 - а) се публикува заедно с доклада за дейността;
 - б) е общественодостъпен в срок до 30 юни на следващата година на интернет страницата на предприятието, като това обстоятелство се посочва в доклада за дейността.

Чл. 51. Предприятие, което е дъщерно предприятие, се освобождава от задължение за изготвяне на нефинансова декларация, ако предприятието и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставени в съответствие с изисванията на този закон.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

Чл. 51 да се измени така:

Чл. 51. *Предприятие, което е дъщерно предприятие не изготвя нефинансова декларация, ако предприятието и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставени в съответствие с изискванията на този закон.*

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 51, който става чл. 50 и предлага следната редакция:

Чл. 50. *Предприятие, което е дъщерно предприятие, не изготвя нефинансова декларация, ако предприятието и неговите дъщерни предприятия са включени в консолидирания доклад за дейността или в отделния доклад на друго предприятие, съставени в съответствие с изискванията на този закон.*

Раздел IV

Консолидирана нефинансова декларация

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 52. *Предприятия от обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 човека, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:*

- 1. кратко описание на бизнес модела на групата;*
- 2. описание на политиките, следвани от групата по отношение на тези въпроси, включително извършените процеси на надлежна проверка;*
- 3. резултата от тези политики;*
- 4. основните рискове, свързани с тези въпроси и имащи отношение към дейностите на групата, включително, когато е приложимо и пропорционално, нейните стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който групата управлява тези рискове;*

5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

Чл. 52 да се измени така:

Чл. 52. *Предприятия от обществен интерес, които са предприятия майки на голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 човека, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информацията по чл. 49, ал. 1.*

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 52, който става чл. 51 и предлага следната редакция:

Чл. 51. *Предприятия от обществен интерес, които са предприятия майки в голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 човека, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информацията по чл. 48, ал. 2.*

Чл. 53. *Разпоредбите на чл. 49, ал. 2-4 и чл. 50 се прилагат и за консолидираната нефинансова декларация.*

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 53, който става чл. 52 и в него думите „чл. 49, ал. 2-4 и чл. 50” се заменят с „чл. 48, ал. 3-5 и чл. 49”.

Раздел V

Доклад за плащанията към правителства

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 54. (1) Големите предприятия и всички предприятия, извършващи дейност от обществен интерес, които работят в добивната промишленост или в дърводобива от девствени гори, изготвят и предоставят на обществеността годишен доклад за плащанията, извършвани към правителства.

(2) Годишен доклад за плащанията към правителства не се изготвя от дъщерно предприятие, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. предприятието майка се регулира от законодателството на държава - членка на Европейския съюз;

2. плащанията към правителства, извършвани от предприятието, са включени в консолидирания доклад за плащанията към правителства, изготвен от предприятието майка в съответствие с глава седма, раздел IV.

(3) Годишен доклад за плащанията към правителства не се изготвя, в случай че за един отчетен период е извършено еднократно плащане или поредица от свързани плащания в размер, ненадвишаващ 195 600 лв.

(4) В годишния доклад за плащанията към правителства не се включват плащания по проекти на стойност, ненадвишаваща 195 600 лв.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 54, ал. 1 се изменя така:

„(1) Големите предприятия и предприятията от обществен интерес, извършващи дейност в добивната промишленост или в дърводобива от девствени гори, изготвят и публикуват годишен доклад за плащанията, извършени към правителства, едновременно с годишния доклад за дейността си.

Вал. 2, т. 2 думите ”в съответствие с глава седма” се заличават.

В ал. 3 и 4 думите ”ненадвишаващ” и „ненадвишаваща” се заменят с „до”.

Комисията подкрепя предложението

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 54, който става чл. 53 и предлага следната редакция:

Чл. 53. (1) Големите предприятия и предприятията от обществен интерес, извършващи дейност в добивната промишленост или в дърводобива от девствени гори, изготвят и публикуват годишен доклад за плащанията, извършени към правителства, едновременно с годишния доклад за дейността си.

(2) Годишен доклад за плащанията към правителства не се изготвя от дъщерно предприятие, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. предприятието майка се регулира от законодателството на държава -членка на Европейския съюз;

2. плащанията към правителства, извършвани от предприятието, са включени в консолидирания доклад за плащанията към правителства, изготвен от предприятието майка по раздел VI.

(3) Годишен доклад за плащанията към правителства не се изготвя, в случай че за един отчетен период е извършено еднократно плащане или поредица от свързани плащания в размер до 195 600 лв.

(4) В годишния доклад за плащанията към правителства не се включват плащания по проекти на стойност до 195 600 лв.

Чл. 55. Годишният доклад за плащанията към правителства съдържа следната информация за съответния отчетен период:

1. общия размер на извършените плащания към всяко правителство;
2. общия размер за всеки от видовете плащания, извършени към всяко правителство, както следва:
 - а) права върху продукцията;
 - б) данъци върху дохода, производството или печалбата, с изключение на данъците върху потреблението, като данък върху добавената стойност и акциз, данък върху доходите на физически лица, данъци върху продажбите;
 - в) роялти;
 - г) дивиденди;
 - д) бонуси за подписване на договор, откриване и производство;
 - е) лицензионни такси, наеми, такси за регистрация и други възнаграждения за лицензи и концесии;
 - ж) плащания за инфраструктурни подобрения;
3. когато тези плащания се отнасят към конкретен проект, се оповестява общият размер за всеки от видовете плащания, посочени в т. 2, букви „а“-”ж“, извършени по всеки проект, както и общият размер на плащанията по всеки проект.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 55:

1. В т. 2, букви „б“, „в“ се изменят така:
 „б)данъци върху печалбата и данъци върху доходите. Не се оповестява платеният данък върху добавената стойност, акциз и данък върху доходите на физическите лица.“

в)авторски, лицензионни и сродни на тях права“

2. т. 3 се изменя така:

„3. общият размер на плащанията по всеки проект поотделно, както и общият размер по видовете плащания по т. 2 за всеки проект. Когато предприятието е извършило плащания по няколко проекта на едно и също лице, представляващо правителство по смисъла на закон, оповестяването може да бъде по лица, а не по проекти“.

Комисията подкрепя предложението

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 55, който става чл. 54 и предлага следната редакция:

Чл. 54. Годишният доклад за плащанията към правителства съдържа следната информация за съответния отчетен период:

1. общия размер на извършените плащания към всяко правителство;
2. общия размер за всеки от видовете плащания, извършени към всяко правителство, както следва:
 - а) права върху продукцията;

б) данъци върху печалбата и данъци върху доходите; не се оповестява платеният данък върху добавената стойност, акциз и данък върху доходите на физическите лица;

в) авторски, лицензионни и сродни на тях права;

г) дивиденди;

д) бонуси за подписване на договор, откриване и производство;

е) лицензионни такси, наеми, такси за регистрация и други възнаграждения за лицензи и концесии;

ж) плащания за инфраструктурни подобрения.

3. общия размер на плащанията по всеки проект поотделно, както и общия размер по видовете плащания по т. 2 за всеки проект; когато предприятието е извършило плащания по няколко проекта на едно и също лице, представляващо правителство по смисъла на закона, оповестяването може да бъде по лица, а не по проекти“.

Чл. 56. Плащания, извършени от предприятие за задължения към определен субект, могат да се оповестяват по субекти, а не по проекти.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

Член 56 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага чл. 56 да бъде отхвърлен.

Чл. 57. Плащанията в натура се отчитат по стойност и, ако е възможно, по обем. Докладът съдържа обяснителни бележки за начина на изчисляване на стойността им.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 57, който става чл. 55.

Чл. 58. Оповестяването на плащанията, посочени в този раздел, отразява същността, а не формата на съответното плащане или дейност. Плащанията и дейностите не могат да бъдат изкуствено разделяни или обединявани, за да се избегне прилагането на този закон.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

Чл. 58 се изменя така:

„Чл. 58. Годишният доклад за плащанията към правителствата отразява същността, а не формата на съответните плащания или дейности. Плащанията и дейностите не могат да се разделят или обединяват с цел отклонение от прилагането на закона“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 58, който става чл.56 и предлага следната редакция:

Чл. 56. Годишният доклад за плащанията към правителствата отразява същността, а не формата на съответните плащания или дейности. Плащанията и дейностите не могат да се разделят или обединяват с цел отклонение от прилагането на този закон.

Чл. 59. (1) Доклад за плащанията към правителствата може да не се изготвя, в случай че предприятията са задължени да изготвят такъв доклад за трети страни по силата на нормативен акт и докладът съответства на изискванията на този закон.

(2) Докладът по ал. 1 подлежи на публикуване заедно с годишния финансов отчет.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 59, ал. 1 думите „нормативен акт” се заменят със „закон”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 59, който става чл. 57 и предлага следната редакция:

Чл. 57. (1) Доклад за плащанията към правителствата може да не се изготвя, в случай че предприятията са задължени да изготвят такъв доклад за трети страни по силата на закон и докладът съответства на изискванията на този закон.

(2) Докладът по ал. 1 подлежи на публикуване заедно с годишния финансов отчет.

Раздел VI

Консолидиран доклад за плащанията към правителства

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 60. Големите предприятия и всяко предприятие от обществен интерес, което работи в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори, съставя консолидиран доклад за плащанията към правителства в съответствие с раздел III, ако предприятието майка е задължено да изготвя консолидиран финансов отчет.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

Чл. 60. Големите предприятия и предприятията от обществен интерес, които извършват дейност в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори и които са задължени да съставят консолидирани финансови отчети, задължително съставят и консолидиран доклад за плащанията към правителства в съответствие с изискванията на раздел V..

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 60, който става чл. 58 и предлага следната редакция:

Чл. 58. Предприятията майки, които извършват дейност в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори и които са задължени да съставят консолидирани финансови отчети, задължително съставят и консолидиран доклад за плащанията към правителства в съответствие с изискванията на раздел V.

Чл. 61. Счита се, че предприятието майка извършва дейност в областта на добивната промишленост или дърводобива от девствени гори, ако някое от неговите дъщерни предприятия извършва дейност в тези области.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 61, който става чл. 59.

Чл. 62. В консолидирания доклад се включват само плащания, произтичащи от операции, свързани с добив и дърводобив.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 62, който става чл. 60.

Чл. 63. Не се съставя консолидиран доклад по чл. 60, когато:

1. предприятието е майка на малка група, освен когато едно или няколко дъщерни предприятия са предприятия от обществен интерес;
2. предприятието е майка на средна група, освен когато едно или няколко дъщерни предприятия са предприятия от обществен интерес;
3. предприятието майка, регулирано от законодателството на държава - членка на Европейския съюз, същевременно е дъщерно предприятие и неговото собствено предприятие майка се регулира от законодателството на държава - членка на Европейския съюз.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

Чл. 63. Предприятието майка не съставя консолидиран доклад по чл. 60:

1. за малка или средна група предприятия, освен когато едно или няколко дъщерни предприятия са предприятия от обществен интерес;

2. когато предприятието майка, което се регулира по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, е дъщерно предприятие и неговото предприятие майка е регулирано по законодателството на държава - членка на Европейския съюз.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

Думите „едно или няколко дъщерни предприятия“ да се заменят с „някое свързано предприятие“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 63, който става чл. 61 и предлага следната редакция:

Чл. 61. Предприятието майка не съставя консолидиран доклад по чл. 58:

1. за малка или средна група предприятия, освен когато някое свързано предприятие е предприятие от обществен интерес;

2. когато предприятието майка, което се регулира по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, е дъщерно предприятие и неговото предприятие майка се регулира по законодателството на държава - членка на Европейския съюз.

Чл. 64. (1) Дъщерно предприятие, включително предприятие от обществен интерес, не се включва в консолидирания доклад за плащанията към правителства, когато е изпълнено едно от следните условия:

1. предприятието майка е възпрепятствано в значителна степен от дългосрочни ограничения при упражняване на правата си върху активите или управлението на дъщерното предприятие;

2. информацията, необходима за изготвянето на консолидирания доклад за плащанията към правителствата в съответствие с този закон, не може да бъде получена без извършване на прекомерни разходи или ненужно забавяне;

3. акциите или дяловете на предприятието се притежават единствено с цел последващата им продажба.

(2) Изключенията по ал. 1 се прилагат само когато същите се прилагат и за целите на съставяне на консолидирани финансови отчети.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В чл. 64:

в ал. 1, т. 2 думите ”в съответствие с този закон” да се заличат.

Ал. 2 да се измени така:

(2) Ал. 1 се прилага само в случай, че при същите условия дъщерното предприятие не е включено в консолидирания финансов отчет.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 64, който става чл. 62 и предлага следната редакция:

Чл. 62. (1) Дъщерно предприятие, включително предприятие от обществен интерес, не се включва в консолидирания доклад за плащанията към правителства, когато е изпълнено едно от следните условия:

1. предприятието майка е възпрепятствано в значителна степен от дългосрочни ограничения при упражняване на правата си върху активите или управлението на дъщерното предприятие;

2. информацията, необходима за изготвянето на консолидирания доклад за плащанията към правителствата, не може да бъде получена без извършване на прекомерни разходи или ненужно забавяне;

3. акциите или дяловете на предприятието се притежават единствено с цел последващата им продажба.

(2) Алинея 1 се прилагат само в случай, че при същите условия дъщерното предприятие не е включено в консолидирания финансов отчет.

Глава осма

БЮДЖЕТНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 65. (1) Бюджетните предприятия осъществяват счетоводството си в съответствие с изискванията на глава петнадесета от Закона за публичните финанси.

(2) Предприятията от сектор „Държавно управление“, различни от тези по ал. 1, които осъществяват счетоводството си съгласно приложимите за бюджетните предприятия изисквания, се определят по реда на чл. 165 от Закона за публичните финанси.

(3) Бюджетните предприятия и предприятията по ал. 2 изготвят и представят годишните си финансови отчети в съответствие с изискванията на чл. 166, ал. 1 от Закона за публичните финанси.

(4) Отчетните данни за активите, пасивите, приходите, разходите и операциите на всички бюджетни предприятия и предприятията по ал. 2 се консолидират от Министерството на финансите съгласно чл. 167 от Закона за публичните финанси.

(5) Формата, структурата и съдържанието на годишните и междинните финансови отчети на бюджетните предприятия и на предприятията по ал. 2 се определят от министъра на финансите съгласно чл. 166, ал. 2 от Закона за публичните финанси.

(6) Редът, начинът и сроковете за съставяне и представяне на финансовите отчети на бюджетните предприятия и публикуването на информацията от тях се определят съгласно чл. 170 от Закона за публичните финанси.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 65, който става чл. 63.

Чл. 66. За отчитането на определени стопански операции, активи и пасиви на бюджетните предприятия министърът на финансите може да определя условия и ред на документиране, форма и реквизити на счетоводните документи, които са задължителни за прилагане.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 66, който става чл. 64.

Чл. 67. Амортизациите в бюджетните предприятия се начисляват въз основа на акт на Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 67, който става чл. 65.

Чл. 68. За бюджетните предприятия министърът на финансите може да определи срокове за извършване на инвентаризация, различни от посочените в този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 68, който става чл. 66.

Чл. 69. Министърът на финансите може да определя допълнителни изисквания към лицата, които съставят финансови отчети на бюджетните предприятия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 69, който става чл. 67.

Глава девета
АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

Чл. 70. (1) Ръководител, който допусне съставяне на счетоводен документ и/или отчитане на стопанска операция, които изкривяват или изопачават имущественото и финансовото състояние на предприятието, или отчитане на фиктивна или привидна сделка, включително подкупването на длъжностни лица, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В чл. 70 ал. 1 се изменя така:

„(1) Ръководител, който допусне извършване на нарушение на чл. 9, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

„(1) Ръководител, който наруши разпоредбата на чл. 9, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 70, който става чл. 68 и предлага следната редакция:

Чл. 68.(1) Ръководител, който наруши разпоредбата на чл. 9, се наказва с глоба от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 71. (1) Който наруши изискванията за съхраняване на счетоводна информация по глава първа, раздел III се наказва с глоба в размер от 500 до 3500 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 7000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 71, който става чл. 69.

Чл. 72. (1) Който възложи съставяне на финансов отчет в нарушение на чл. 18, ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 72, който става чл. 70, като думите "чл. 18, ал. 1" се заменят с „чл. 17, ал. 1“.

Чл. 73. (1) Лице, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията на чл. 18, ал. 1 и чл. 19, се наказва с глоба в размер от 500 до 3000 лв. На счетоводно предприятие, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията на т. 31 от Допълнителните разпоредби, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 73, който става чл. 71 и предлага следната редакция:

Чл. 71. (1) Лице, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 и чл. 18, се наказва с глоба в размер от 500 до 3000 лв. На счетоводно предприятие, което състави финансов отчет, без да отговаря на изискванията на чл. 18, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 74. (1) Който е задължен и не състави финансов отчет и/или годишни доклади по глава седма, раздел I-IV, се наказва с глоба в размер от 500 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 74, който става чл. 72,

Чл. 75. (1) Който е задължен и не състави годишни доклади за

плащанията към правителствата по реда на глава седма, раздел V и VI, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 15 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 75, който става чл. 73.

Чл. 76. (1) Който е задължен и не публикува финансов отчет, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликувания финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

(2) Независимо от разпоредбата на ал. 1, който публикува финансовия отчет в срок до три месеца след изтичане на срока по чл. 40, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,01 до 0,05 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликувания финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

(4) Не се налага глоба/имуществена санкция при публикуване на финансовия отчет въз основа на повторно заявление, подадено в 14-дневен срок от влизането в сила на постановен отказ за публикуване на финансов отчет по чл. 22, ал. 5 от Закона за търговския регистър, когато финансовият отчет първоначално е заявен за публикуване в срока по чл. 39.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

в чл. 76:

Ал. 2 да се отмени.

Ал. 3 да стане ал. 2..

Ал. 4 да се отмени.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Кковачев и група народни представители:

В чл. 76, ал. 1 думите „от 0,1 до 0,5 на сто“ се заменят с „от 0,05 до 0,3 на сто“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 76, който става чл. 74 и предлага следната редакция:

Чл. 74. (1) Който е задължен и не публикува финансов отчет, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от

продажби за отчетния период, за който се отнася непубликувания финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 77. (1) Който е задължен и не възложи извършването на независим финансов одит на регистриран одитор, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 77, който става чл. 75

Чл. 78. (1) Който възложи извършването на независим финансов одит на лице, упражняващо дейност като регистриран одитор, без да е регистрирано по реда на Закона за независимия финансов одит, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

В чл. 78:

Да се създаде нова ал. 2:

„(2) Който извърши одит без да е регистриран одитор по реда на Закона за независимия финансов одит, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв.“

Ал. 2 да стане ал. 3 и в нея след думите "ал. 1" да се добави „и ал. 2“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл.78, който става чл. 76 и предлага следната редакция:

Чл. 76 (1) Който възложи извършването на независим финансов одит на лице, упражняващо дейност като регистриран одитор, без да е регистрирано по реда на Закона за независимия финансов одит, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв.

(2) Който извърши одит без да е регистриран одитор по реда на Закона за независимия финансов одит, се наказва с глоба в размер от 500 до 5000 лв.“

(3) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 се налага глоба или

имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 79. (1) Който не изпълни друго задължение, произтичащо от този закон, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 300 до 2000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 79, който става чл. 77.

Чл. 80. (1) Актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органите на Националната агенция за приходите или на Агенцията за държавна финансова инспекция.

(2) Наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 80, който става чл. 78

Допълнителни разпоредби

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Бюджетни предприятия“ са всички лица, прилагащи бюджети, сметки за средства от Европейския съюз и сметки за чужди средства съгласно Закона за публичните финанси, включително Националният осигурителен институт, Националната здравноосигурителна каса, държавните висши училища, Българската академия на науките, Българската национална телевизия, Българското национално радио, Българската телеграфна агенция, както и всички други лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси.

2. „Група предприятия“ включва предприятие майка и всички негови дъщерни предприятия.

3. „Действителен стаж“ е действително прослужено време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило без трудово правоотношение, както и времето, през което лицето е полагало личен труд или е упражнявало свободна професия и изцяло се е осигурявало за своя сметка. В понятието „действителен стаж“ не се включва времето на наборната военна служба и времето за отглеждане на малко дете.

4. „Дъщерно предприятие“ е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка). Юридическите лица, които са дъщерни на дъщерното предприятие, също се смятат за дъщерни предприятия на предприятието майка.

5. „Инвентаризация“ е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни способи на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики.

6. „Инвестиционни дружества“ са:

а) дружества, чийто единствен предмет на дейност е влягане на средствата им в различни ценни книжа, недвижими имоти и други активи с единствената цел да бъдат разпределени инвестиционните рискове и акционерите им да се възползват от резултатите от управлението на техните активи;

б) дружества, свързани с инвестиционни дружества с постоянен капитал, ако единственият предмет на дейност на тези свързани дружества е да придобият изцяло изплатени акции, емитирани от тези инвестиционни дружества, без да се засяга член 22, параграф 1, буква „з“ от Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, алинея втора от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ, L 315/74 от 14 ноември 2012 г.).

7. „Изкривяване или изопачаване на имущественото и финансовото състояние на предприятието“ е всяко игнориране на действащите правила за водене на счетоводната отчетност – този закон и приложимите счетоводни стандарти, всяко невярно и нечестно представяне на стопанската операция, осчетоводяване на привидни и/или фиктивни договори или сделки, в резултат на което съставените финансови отчети не отговарят на изискването за достоверност на счетоводната система в предприятието.

8. „Консолидиран финансов отчет“ е финансов отчет, който представя имущественото и финансовото състояние, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал на предприятията, включени в консолидирането, все едно че те са едно предприятие.

9. „Контрол“ е контролът по смисъла на § 1в от Допълнителните разпоредби на Търговския закон.

10. „Международни счетоводни стандарти“ (МСС) са приетите с Регламент (ЕО) 1606/2002 и включват Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards (IAS)), Международните стандарти за финансова отчетност (International Financial Reporting Standard (IFRS)) и свързаните с тях тълкувания (SIC-IFRIC interpretations), последващите изменения на тези стандарти и свързаните с тях тълкувания, бъдещите стандарти и свързаните с тях тълкувания, издадени или приети от Съвета по международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB)).

11. „Място на стопанска дейност“ е мястото на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

12. „Независим финансов одит на финансов отчет“ е одитът по Закона за независимия финансов одит.

13. „Нетни приходи от продажби“ са сумите от продажба на продукцията, стоки и услуги, генерирани от обичайната дейност на предприятието, намалени с търговските отстъпки, данъка върху добавената стойност и други данъци, пряко свързани с приходите.

14. „Обичайна дейност“ е съвкупност от стопански операции, извършвани регулярно от предприятието в рамките на осъществяваната от него дейност.

15. „Основна дейност“ по смисъла на т. 25, буква „и“ и „к“ е дейността на търговското дружество, когато общата стойност на нетните приходи от продажби от съответната дейност представлява повече от 50 на сто от общата стойност на нетните приходи от продажби за отчетния период.

16. „Отчетен период“ е календарната година (1 януари-31 декември), освен когато в този закон е предвидено друго.

17. „Плащане към правителство“ за целите на глава седма, раздел V е платена сума в парично изражение или в натура от предприятие, работещо в добивната промишленост или от предприятие, работещо в дърводобива от девствени гори за задължения към правителството по чл. 55, т. 2.

18. „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

19. „Правителство“ за целите на глава седма, раздел V е национален, регионален или местен орган на държава - членка на Европейския съюз, или на трета държава. Понятието „правителство“ включва дирекция, агенция или предприятие, контролирани от органите на държавата.

20. „Предприятие майка“ е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече предприятия (дъщерни предприятия).

21. „Предприятие, работещо в добивната промишленост“ е предприятие, осъществяващо каквато и да било дейност, свързана с проучване, търсене, откриване, разработване на находища и добив на минерали, нефт, природен

газ или други суровини, попадащи в обхвата на икономическите дейности, изброени в приложение I, раздел В, позиции 05-08 към Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области (ОВ, L 393/1 от 30 декември 2006 г.), (Регламент (ЕО) № 1893/2006).

22. „Предприятие, работещо в дърводобива от девствени гори“ е предприятие, осъществяващо дейност в девствени гори съгласно приложение I, раздел А, позиция 02, група 02.2 към Регламент (ЕО) № 1893/2006.

23. „Привидна сделка“ е сделка, която се сключва с цел да прикрие друга сделка, която страните в действителност желаят да сключат. Привидната сделка прикрива действителната воля на субектите.

24. „Проект“ за целите на глава седма, раздел V са оперативни дейности, управлявани от единен договор, лиценз, лизинг, концесия или подобни правни споразумения, представляващи основание за задължение за плащане към правителство. Ако няколко такива споразумения са съществено свързани помежду си, те се смятат за един проект.

25. „Предприятия от обществен интерес“ са:

а) предприятия, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати до търговия на регулирания пазар в държава членка;

б) кредитни институции;

в) застрахователи и презастрахователи;

г) пенсионноосигурителните дружества и управляваните от тях фондове;

д) инвестиционни посредници, които са големи предприятия по този закон;

е) колективни инвестиционни схеми и управляващи дружества по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, които са големи предприятия по този закон;

ж) финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции, които са големи предприятия по този закон;

з) „Холдинг Български държавни железници“ ЕАД и дъщерните му предприятия; Национална компания „Железопътна инфраструктура“;

и) търговски дружества, чиято основна дейност е да произвеждат и/или да пренасят, и/или да продават електроенергия и/или топлоенергия и които са големи предприятия по този закон;

к) търговски дружества, чиято основна дейност е да внасят и/или пренасят, и/или разпределят и/или транзитират природен газ и които са големи предприятия по този закон;

26. „Регулиран пазар“ е този по смисъла на чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

27. „Ръководител на предприятие“ е лице или лица (изпълнителна структура), които лично ръководят предприятието в качеството си на

собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците – акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата.

28. „Себестойност“ е оценката на произведените (създадените) в предприятието активи и услуги, която се определя от стойността на употребените материали, разходите за преработка и другите разходи, пряко свързани с производството на съответната продукция и извършената услуга. В себестойността не се включват административните, финансовите и извънредните разходи и разходите по продажбите.

29. „Свързани предприятия“ са всеки две или повече предприятия в рамките на дадена група.

30. „Сектор „Държавно управление“ е сектор „Държавно управление“ (General government) съгласно изискванията на Европейската система от национални и регионални сметки в Общността.

31. „Счетоводно предприятие“ е всяко лице, регистрирано по Търговския закон или по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в чийто предмет на дейност е включено организиране на счетоводно отчитане и съставяне на финансови отчети. Управляващите и представляващите счетоводните предприятия следва да отговарят на изискванията на чл. 19 от закона.

32. „Укриване на данни“ е всяко умишлено отстраняване на подлежащите на задължително съхраняване счетоводни документи от архивите и регистрите или отказ да се предоставят такива на собствениците или на длъжностни лица или институции, които имат правомощия за запознаване и контрол на тези данни, с цел да се попречи на собственика или длъжностните лица, в това число на органите по приходите, ликвидаторите, синдиците, одиторите и други, да получат информация за фактическото икономическо състояние на предприятието.

33. „Унищожаване на данни“ е всяко умишлено физическо разрушаване на счетоводните документи, подлежащи на задължително съхраняване, до състояние, в което те са негодни за използване, в това число договори, първични счетоводни документи, платежни документи, счетоводни регистри и др.

34. „Фиктивна сделка“ е сделка, която независимо дали е сключена в нарушение или не на закона, в действителност цели създаване на заблуда за възникнали несъществуващи права и задължения или получаване на предимство за страните. Това е сделка, която се сключва, без страните по нея да желаят сделката да породи правно действие.

35. „Финансови холдингови дружества“ са дружества, чийто единствен предмет на дейност е придобиване на участия в други дружества, управление на тези участия и извличане на печалба от тях, без те самите пряко или непряко да участват в управлението на тези дружества и без да се засягат

правата, които финансовите холдингови дружества притежават в качеството си на акционери.

36. „Цена на придобиване” е цената, включваща покупната стойност плюс преките разходи по придобиването. В цената на придобиване не се включват възстановимите данъци, търговски отстъпки или рабати, както и други непреки разходи, свързани с придобиването.

37. „Цифров или друг идентификатор” е цифров или друг уникален постоянно повтарящ се код, който съответства еднозначно на лицето, което има права за извършване на определени действия.

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В Допълнителни разпоредби, § 1 се правят следните изменения:

1. т. 7 се изменя така:

„т. 7. „Изкривяване и изопачаване на финансовото състояние” е всяко игнориране на действащите правила за водене на счетоводната отчетност съгласно този закон и приложимите счетоводни стандарти, съставяне на неверен счетоводен документ или невярно представяне на финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, което води до съществено нарушаване на достоверността на финансовите отчети. Изкривяване и изопачаване е и осчетоводяването на привидни и/или фиктивни сделки, водещи до съществено нарушаване достоверността на съставените финансови отчети.”

2. т. 9 – отпада;

3. т. 10 става т. 9 и се изменя така:

„т.9. „Международни счетоводни стандарти” са международните счетоводни стандарти, приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти. Международните счетоводни стандарти включват : Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards (IAS), Международните стандарти за финансово отчитане (International Financial Reporting Standards (IFRS) и тълкуванията за тяхното прилагане (SIC – IFRIC interpretations). Международните счетоводни стандарти включват и последващите изменения и допълнения на тези стандарти и тълкуванията за тяхното прилагане, приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти.”

4. т. 11 – т. 27 стават съответно т. 10 – т. 26.

5. т. 28 става т. 27, като в изречение второ изразът „и извънредните разходи” – отпада.

6. т. 29 – т. 31 стават съответно т. 28 – т. 30.

7. т. 32 – отпада.

8. т. 33 – отпада.

9. т. 34 – т. 37 стават съответно т. 31 – т. 34.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:**В ДР:***В § 1 да се направят следните изменения:**т. 7 и 9 да се отменят.**В т. 10 след думите „са приетите да се добави „в съответствие”.**В т. 13 думата „генерирани” да се замени с „получени”.**В т. 20 думата „предприятия” да се заличи.**В т. 21 след думите „(ОВ, L 393/1 от 30 декември 2006 г.), да се добави ”наричан по-нататък „***Т. 23 да отпадне***т. 24 да се измени така:**„24. 24. „Проект“ за целите на глава седма, раздел V е съвкупност от оперативни дейности, управлявани по силата на договор, лиценз, лизинг, концесия или подобни правни споразумения, представляващи основание за задължение за плащане към правителство. Ако такива споразумения са свързани помежду си, те се смятат за един проект**В т. 25 да се създаде б. ”л:**„л) търговски дружества, чиято основна дейност е да предоставят водоснабдителни и канализационни услуги.”**В т. 27 думите ”изпълнителна структура” се заличават.**в т. 28 да се отмени.**в т. 31 изречение второ да се заличи.**Т. 32, 33 и 34 да се отменят.**Т. 36 да се отмени.***Комисията подкрепя предложението.****Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:****т. 10** *да се измени така:**„10. „Международни счетоводни стандарти“ са международните счетоводни стандарти, приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти. Международните счетоводни стандарти включват: Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards /IAS/), Международните стандарти за финансово отчитане (International Financial Reporting Standards /IFRS/) и тълкуванията за тяхното прилагане (SIC - IFRIC interpretations). Международните счетоводни стандарти включват и последващите изменения и допълнения на тези стандарти и тълкуванията за тяхното прилагане, бъдещите стандарти и тълкуванията за тяхното прилагане, приети от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти.”.**Т. 16 да отпадне.**Да се създадат т. 40-42 със следната редакция:*

т. 40. „Действащо предприятие“ е предприятие, което има способността и се очаква да продължи дейността си в предвидимо бъдеще, като ръководството на предприятието няма намерение или необходимост да го ликвидира или съществено да ограничи мащаба на дейността му, включително да я прекрати.

т. 41. „Текущо начисляване“ е приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, да се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и да се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят.

т. 42. „Предимство на съдържанието пред формата“ е сделките и събитията да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 1 и предлага следната редакция:

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Бюджетни предприятия“ са всички лица, прилагащи бюджети, сметки за средства от Европейския съюз и сметки за чужди средства съгласно Закона за публичните финанси, включително Националният осигурителен институт, Националната здравноосигурителна каса, държавните висши училища, Българската академия на науките, Българската национална телевизия, Българското национално радио, Българската телеграфна агенция, както и всички други лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси.

2. „Група предприятия“ са предприятието майка и всички негови дъщерни предприятия.

3. „Действителен стаж“ е действително прослужено време по трудово или служебно правоотношение, времето, през което лицето е работило без трудово правоотношение, както и времето, през което лицето е полагало личен труд или е упражнявало свободна професия и изцяло се е осигурявало за своя сметка. В понятието „действителен стаж“ не се включва времето на наборната военна служба и времето за отглеждане на малко дете.

4. „Дъщерно предприятие“ е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка). Юридическите лица, които са дъщерни на дъщерното предприятие, също се смятат за дъщерни предприятия на предприятието майка.

5. „Инвентаризация“ е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни способи на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно

определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики.

6. „Инвестиционни дружества“ са:

а) дружества, чийто единствен предмет на дейност е влагане на средствата им в различни ценни книжа, недвижими имоти и други активи с единствената цел да бъдат разпределени инвестиционните рискове и акционерите им да се възползват от резултатите от управлението на техните активи;

б) дружества, свързани с инвестиционни дружества с постоянен капитал, ако единственият предмет на дейност на тези свързани дружества е да придобият изцяло изплатени акции, емитирани от тези инвестиционни дружества, без да се засяга член 22, параграф 1, буква „з“ от Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, алинея втора от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ, L 315/74 от 14 ноември 2012 г.).

7. „Консолидиран финансов отчет“ е финансов отчет, който представя имущественото и финансовото състояние, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал на предприятията, включени в консолидирането, все едно че те са едно предприятие.

8. „Международни счетоводни стандарти“ (МСС) са приетите в съответствие с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243/ 1 от 11 септември 2002 г.) и включват Международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards (IAS)), Международните стандарти за финансова отчетност (International Financial Reporting Standard (IFRS)) и свързаните с тях тълкувания (SIC-IFRIC interpretations), последващите изменения на тези стандарти и свързаните с тях тълкувания, бъдещите стандарти и свързаните с тях тълкувания, издадени или приети от Съвета по международните счетоводни стандарти (International Accounting Standards Board (IASB)).

9. „Място на стопанска дейност“ е мястото на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

10. „Независим финансов одит на финансов отчет“ е одитът по Закона за независимия финансов одит.

11. „Нетни приходи от продажби“ са сумите от продажба на продукцията, стоки и услуги, получени от обичайната дейност на

предприятието, намалени с търговските отстъпки, данъка върху добавената стойност и други данъци, пряко свързани с приходите.

12. „Обичайна дейност“ е съвкупност от стопански операции, извършвани регулярно от предприятието в рамките на осъществяваната от него дейност.

13. „Основна дейност“ по смисъла на т. 22, буква „и“ и „к“ е дейността на търговското дружество, когато общата стойност на нетните приходи от продажби от съответната дейност представлява повече от 50 на сто от общата стойност на нетните приходи от продажби за отчетния период.

14. „Отчетен период“ е календарната година (1 януари-31 декември), освен когато в този закон е предвидено друго.

15. „Плащане към правителство“ за целите на глава седма, раздел V е платена сума в парично изражение или в натура от предприятие, работещо в добивната промишленост или от предприятие, работещо в дърводобива от девствени гори за задължения към правителството по чл. 54, т. 2.

16. „Повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

17. „Правителство“ за целите на глава седма, раздел V е национален, регионален или местен орган на държава - членка на Европейския съюз, или на трета държава. Понятието „правителство“ включва дирекция, агенция или предприятие, контролирани от органите на държавата.

18. „Предприятие майка“ е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни предприятия.

19. „Предприятие, работещо в добивната промишленост“ е предприятие, осъществяващо дейност, свързана с проучване, търсене, откриване, разработване на находища и добив на минерали, нефт, природен газ или други суровини, попадащи в обхвата на икономическите дейности, изброени в приложение I, раздел B, позиции 05-08 към Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области (ОВ, L 393/1 от 30 декември 2006 г.), наричан по-нататък (Регламент (ЕО) № 1893/2006).

20. „Предприятие, работещо в дърводобива от девствени гори“ е предприятие, осъществяващо дейност в девствени гори съгласно приложение I, раздел A, позиция 02, група 02.2 към Регламент (ЕО) № 1893/2006.

21. „Проект“ за целите на глава седма, раздел V са оперативни дейности, управлявани по силата на договор, лиценз, лизинг, концесия

или подобни правни споразумения, представляващи основание за задължение за плащане към правителство. Ако такива споразумения са свързани помежду си, те се смятат за един проект.

22. „Предприятия от обществен интерес” са:

а) предприятия, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати до търговия на регулирания пазар в държава членка на Европейския съюз;

б) кредитни институции;

в) застрахователи и презастрахователи;

г) пенсионноосигурителните дружества и управляваните от тях фондове;

д) инвестиционни посредници, които са големи предприятия по този закон;

е) колективни инвестиционни схеми и управляващи дружества по смисъла на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, които са големи предприятия по този закон;

ж) финансови институции по смисъла на Закона за кредитните институции, които са големи предприятия по този закон;

з) „Холдинг Български държавни железници” ЕАД и дъщерните му предприятия; Национална компания „Железопътна инфраструктура“;

и) търговски дружества, чиято основна дейност е да произвеждат и/или да пренасят, и/или да продават електроенергия и/или топлоенергия и които са големи предприятия по този закон;

к) търговски дружества, чиято основна дейност е да внасят и/или пренасят, и/или разпределят и/или транзитират природен газ и които са големи предприятия по този закон;

л) търговски дружества, чиято основна дейност е да предоставят водоснабдителни и канализационни услуги.

23. „Регулиран пазар” е този по смисъла на чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

24. „Ръководител на предприятие” е лице или лица, които лично ръководят предприятието в качеството си на собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците – акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата.

25. „Свързани предприятия” са всеки две или повече предприятия в рамките на дадена група.

26. „Сектор „Държавно управление” е сектор „Държавно управление” (General government) съгласно изискванията на Европейската система от национални и регионални сметки в Общността.

27. „Счетоводно предприятие” е всяко лице, регистрирано по Търговския закон или по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за

Европейското икономическо пространство, в чийто предмет на дейност е включено организиране на счетоводно отчитане и съставяне на финансови отчети.

28. „Финансови холдингови дружества“ са дружества, чийто единствен предмет на дейност е придобиване на участия в други дружества, управление на тези участия и извличане на печалба от тях, без те самите пряко или непряко да участват в управлението на тези дружества и без да се засягат правата, които финансовите холдингови дружества притежават в качеството си на акционери.

29. „Цифров или друг идентификатор“ е цифров или друг уникален постоянно повтарящ се код, който съответства еднозначно на лицето, което има права за извършване на определени действия.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на:

1. Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ, L 182/19 от 29 юни 2013 г.).

2. Директива 2014/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за изменение на Директива 2013/34/ЕС по отношение на оповестяването на нефинансова информация и на информация за многообразието от страна на някои големи предприятия и групи (ОВ, L 330/1 от 15 ноември 2014 г.).

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2.

Предложение на н.п.Менда Стоянова за създаване на нов § 3 в допълнителните разпоредби:

„§ 3. Микропредприятията, извън облекчения за тях по този закон, се третираат като малки предприятия.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

„§ 3. Микропредприятията, извън облекчения за тях по този закон, се третираат като малки предприятия.“

Предложение на н.п.Менда Стоянова за създаване на нов § 4 в допълнителните разпоредби:

§ 4. Предприятията от обществен интерес за целите на този закон се третираат като големи предприятия, независимо от балансовата стойност на активите, нетните приходи от продажби и средната численост на персонала.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 4:

§ 4. Предприятията от обществен интерес за целите на този закон се третираат като големи предприятия, с изключение на приложимата счетоводна база, независимо от балансовата стойност на активите, нетните приходи от продажби и средната численост на персонала.

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС за създаден на нов § 5:

§ 5. Когато предприятие по § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби, престане да бъде предприятие от обществен интерес, то може еднократно в първия отчетен период, следващ периода, в който е престанало да бъде предприятие от обществен интерес да промени приложимата си счетоводна база.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 5:

§ 5. Когато предприятие по § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби, престане да бъде предприятие от обществен интерес, то може еднократно в първия отчетен период, следващ периода, в който е престанало да бъде предприятие от обществен интерес да промени приложимата си счетоводна база.

Преходни и заключителни разпоредби

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението.

§ 3. Този закон отменя Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 102 и 105 от 2005 г., бр. 33, 63, 105 и 108 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 50, 69 и 106 от 2008 г., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 34 и 99 от 2011 г., бр. 94 от 2012 г. и бр. 15, 91 и 100 от 2013 г.).

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3, който става § 6.

§ 4. Предприятията и групите определят категорията си в съответствие с чл. 20 и 22 към датата на влизането в сила на закона на база показателите към 31 декември 2015 г.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В § 4 след думата "групите" да се добави "предприятия", а след думите "категорията си" да се добави „за 2016г.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 4 , който става § 7 и предлага следната редакция:

§ 7. Предприятията и групите предприятия определят категорията си за 2016 г. в съответствие с чл. 19 и 21 съгласно показателите си към 31 декември 2015 г.

§ 5. Предприятията, които към 1 януари 2016 г. отговарят на критериите за микро-, малко или средно предприятие съгласно чл. 20 от този закон и съставят годишните си финансови отчети на база Международни счетоводни стандарти, могат еднократно да преминат към прилагане на Национални счетоводни стандарти след приемане на национален счетоводен стандарт.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

„§ 5. (1) Предприятията, с изключение на тези по чл. 35, ал. 1, които за 2015 г. са съставили годишните си финансови отчети на базата на Международните счетоводни стандарти, могат за 2016 г. да съставят годишните си финансови отчети на база на Националните или Международните счетоводни стандарти. В следващите отчетни периоди се прилага чл. 36 от закона.

(2) Опцията по алинея 1 не се прилага за предприятията, които по избор за първи път за 2015 г. са съставили годишните си финансови отчети на база на Международните счетоводни стандарти, като за тези предприятия в 2016 г. и следващите отчетни периоди се прилага ограничението по чл. 36, ал. 3 от закона.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5, който става § 8, като думите „чл. 20” се заменят с „чл. 19”.

§ 6. Висящите административнонаказателни производства се довършват по досегашния ред.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 6, който става § 9 и предлага следната редакция:

§ 9. Незавършените административнонаказателни производства до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред.

§ 7. Извън облекченията, които се дават за микропредприятията по този закон, в останалите случаи те се третираат като малки предприятия.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

Параграф 7 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага § 7 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен систематично като § 3.

§ 8. Предприятията от обществен интерес за целите на този закон се третираат като големи предприятия, независимо от балансовата стойност на активите, нетните приходи от продажби и средната численост на персонала.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

Параграф 8 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Георги Ковачев и група народни представители:

В § 8 да се създаде изречение второ: „Посоченото се прилага извън случаите, в които със закона са регламентирани изисквания относно предприятията от обществен интерес“.

Комисията подкрепя по принцип предложението, което е отразено систематично в нов § 4.

Комисията предлага § 8 да бъде отхвърлен, тъй като е отразен систематично като нов § 4.

Предложение на н.п. Менда Стоянова. за създаване на нови параграфи:

Да се създадат нови параграфи:

§ (1) Съставянето и одитирането на финансовите отчети и докладите за дейността за 2015 г. се извършват по реда на отменения Закон за счетоводството.

(2) Публикуването на финансовите отчети и докладите за дейността за 2015 г. се извършва по реда на този закон.

§...Разпоредбата на чл. 35, ал. 2 по отношение на големите предприятия влиза в сила от 1 януари 2017 г.. Големите предприятия по този закон съставят годишните си финансови отчети за 2016 г. на база Международните счетоводни стандарти.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създадат нови § 10 и 11:

§ 10. (1) Съставянето и одитирането на финансовите отчети и докладите за дейността за 2015 г. се извършват по реда на отменения Закон за счетоводството.

(2) Публикуването на финансовите отчети и докладите за дейността за 2015 г. се извършва по реда на този закон.

§ 11. (1) Големите предприятия по този закон съставят годишните си финансови отчети за 2016 г. на база на Международните счетоводни стандарти.

(2) Разпоредбата на чл. 34, ал. 2 по отношение на големите предприятия се прилага от 1 януари 2017 г.

Предложение на н.п. Георги Ковачев за създаване на нови §....

„§ Предприятията, с изключение на тези по чл. 35, ал. 1, които за 2015 г. са задължени (поради превишаване на показателите по чл. 226 от отменения Закон за счетоводството) за първи път в съответствие с изискванията на отменения Закон за счетоводството да съставят годишните си финансови отчети на база на Международните счетоводни стандарти, могат за 2015 г. да съставят годишните си финансови отчети на база на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия или Международните счетоводни стандарти. В случаите по изречение първо, ако предприятието състави годишния си финансов отчет за 2015 г. на база на Международните счетоводни стандарти не може да възползва от опцията по § 5 от преходните и заключителните разпоредби за 2016 г. и за него в 2016 г. и следващите отчетни периоди се прилага ограничението по чл. 36, ал. 3 от закона“.

§... ... Съществуващите предприятия към датата на влизане в сила на закона, които ще приложат чл. 28, ал. 4 от закона от 2016 г., уведомяват съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите по реда на чл. 28, ал. 5, т. 1 в срок до 31 март 2016 г. “.

Комисията не подкрепя предложението.

§ 9. В Закона за политическите партии (обн., ДВ, бр. 28 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2005 г., бр. 17 и 73 от 2006 г., бр. 59 и 78 от 2007 г., бр. 6 от 2009 г., бр. 54 и 99 от 2010 г., бр. 9 и 99 от 2011 г., бр. 30, 68 и 71 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г. и бр. 32 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 23 ал. 5 се изменя така:

„(5) Непаричните приходи по ал. 1 се оценяват по реда на чл. 27, ал. 3 от Закона за счетоводството.“

2. В чл. 34 ал. 1 се изменя така:

„(1) Политическите партии изготвят финансов отчет за предходната календарна година съгласно изискванията на глава трета, раздел III от Закона за счетоводството.“

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 9, който става § 12 , като думите „чл.27, ал.3” се заменят с „чл. 26, ал. 2”.

§ 10. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 54, 59, 80, 82 и 105 от 2006 г., бр. 48, 53, 97, 100 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 24 и 41 от 2009 г., бр. 19, 41, 43, 86 и 100 от 2010 г., бр. 51, 60 и 77 от 2011 г., бр. 21, 60 и 77 от 2012 г. и бр. 20, 70 и 109 от 2013 г.) в § 1, т. 29 от допълнителните разпоредби думите „чл. 37, ал. 2“ се заменят с „чл. 32, ал. 1“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10, който става § 13, като думите „чл. 32, ал. 1” се заменят с „чл. 31, ал.1”.

§ 11. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 14, 22, 54 и 61 от 2015 г.) в чл. 186а, ал. 2 думите „със съдържанието по чл. 26, ал. 1“ се заменят със „съгласно чл. 30, ал. 1“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11, който става § 14, като думите „чл. 30, ал. 1” се заменят с „чл. 29, ал. 1”.

§ 12. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г. и бр. 1, 105 от 2014 г. и бр. 30 от 2015 г.) в чл. 84, ал. 6 в текста преди т. 1 думите „чл. 7“ се заменят с „чл. 6“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 12, който става § 15,

§ 13. В Закона за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 2000 г., бр. 34, 41 и 108 от 2001 г., бр. 47, 74 и 91 от 2002 г., бр. 42, 69, 84 и 107 от 2003 г., бр. 6 и 70 от 2004 г., бр. 18, 77 и 94 от 2005 г., бр. 29, 30, 36 и 65 от 2006 г.; попр., бр. 66 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 и 108 от 2006 г., бр. 22 и 59 от 2007 г., бр. 36, 52 и 70 от 2008 г., бр. 12, 32, 35, 47, 82, 93, 95 и 103 от 2009 г., бр. 61 и 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 35 и 80 от 2011 г., бр. 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 66 и 103 от 2013 г., бр. 26, 49, 53 и 98 от 2014 г. и бр. 12, 14, 17, 58 и 61 от 2015 г.) в § 4 ал. 4 от преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

„(4) За дълготрайните активи на обектите по ал. 3 и за другите водностопански системи и съоръжения, за които има учредена концесия, се начисляват амортизационни отчисления съгласно приложимите счетоводни стандарти в съответствие с глава четвърта от Закона за счетоводството.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 13, който става § 16.

§ 14. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г. и бр. 12, 22 и 61 от 2015 г.) в чл. 9, ал. 2 думите „чл. 7“ се заменят с „чл. 6“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 14, който става § 17,

§ 15. В Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2003 г., бр. 107 от 2004 г., бр. 34, 80 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 53 от 2007 г., бр. 77 от 2011 г. и бр. 34 от 2015 г.) в чл. 12, ал. 2, изречение второ думите „чл. 34, ал. 2“ се заменят с „чл. 19“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 15, който става § 18, като думите „чл. 19“ се заменят с „чл. 18“.

§ 16. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г. и бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22 и 35 от 2015 г.) в чл. 10, ал. 3 думите „чл. 1, ал. 2“ се заменят с „чл. 2“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 16, който става § 19.

§ 17. В Закона за лечебните заведения (обн., ДВ, бр. 62 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 88 и 113 от 1999 г.; попр., бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 36, 65 и 108 от 2000 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 51 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2002 г., бр. 62, 83, 102 и 114 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 46, 76, 85, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 31, 53 и 59 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 99 и 101 от 2009 г., бр. 38, 59, 98 и 100 от 2010 г., бр. 45 и 60 от 2011 г., бр. 54, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 47 от 2014 г. и бр. 72 от 2015 г.) в чл. 102, ал. 4 думите „чл. 15 от Закона за счетоводството“ се заменят с „приложимите счетоводни стандарти в съответствие с глава четвърта от Закона за счетоводството“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 17, който става § 20.

§ 18. В Закона за меценатството (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 34, 63 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г. и бр. 20 от 2012 г.) в чл. 21, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „чл. 1, ал. 2“ се заменят с „чл. 2“.
2. В т. 2 думите „чл. 1, ал. 2“ се заменят с „чл. 2“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18, който става § 21,

§ 19. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2003 г., бр. 70, 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г. и бр. 62 от 2015 г.) в чл. 62, ал. 7 думите „чл. 33, ал. 6“ се заменят с „чл. 65, ал. 4“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 19, който става § 22, като думите „чл. 65, ал. 4“ се заменят с „чл. 63, ал. 4“.

§ 20. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21, 94 и 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 34, бр. 61 и 62 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 81, ал. 3, изречение второ думите „чл. 34, ал. 2“ се заменят с „чл. 19“.

2. В чл. 100м, ал. 3, изречение второ думите „чл. 34, ал. 2“ се заменят с „чл. 19“.

3. В чл. 124, ал. 2, т. 4 думите „чл. 26, ал. 1“ се заменят с „чл. 30, ал. 1“.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 20, който става § 23 и предлага следната редакция:

§ 23. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21, 94 и 103 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г. и бр. 34, бр. 61 и 62 от 2015 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 81, ал. 3, изречение второ думите „чл. 34, ал. 2“ се заменят с „чл. 18“.

2. В чл. 100м, ал. 3, изречение второ думите „чл. 34, ал. 2“ се заменят с „чл. 18“.

3. В чл. 124, ал. 2, т. 4 думите „чл. 26, ал. 1“ се заменят с „чл. 29, ал. 1“.

§ 21. В Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 26 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 47 и 118 от 2002 г., бр. 9 и 112 от 2003 г., бр. 6 и 14 от 2004 г., бр. 88 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 64, 102, 105 и 108 от

2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 43 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 41, 42, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 19, 39, 55 и 99 от 2011 г., бр. 38, 44, 47 и 53 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 16, 53 и 98 от 2014 г. и бр. 10, 14, 37 и 61 от 2015 г.) в чл. 28з, ал. 2 думите „чл. 33, ал. 6“ се заменят с „чл. 65, ал. 4“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 21, който става § 24, като думите „чл. 65, ал. 4“ се заменят с „чл. 63, ал. 4“.

§ 22. В Закона за търговския регистър (обн., ДВ, бр. 34 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80 и 105 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 104 от 2007 г., бр. 50 и 94 от 2008 г., бр. 44 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 34 и 105 от 2011 г., бр. 25, 38 и 99 от 2012 г., бр. 40 от 2014 г. и бр. 24 и 54 от 2015 г.) в чл. 6, ал. 3 думите „чл. 40, ал. 1-3“ се заменят с „чл. 39, ал. 1, 2 и 4“.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

В § 22, думите „ал. 1, 2 и 4“ да се заменят с „ал. 1, 3 и 5“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 22, който става § 25 и предлага следната редакция:

§ 25. В Закона за търговския регистър (обн., ДВ, бр. 34 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80 и 105 от 2006 г., бр. 53 и 59 от 2007 г., бр. 104 от 2007 г., бр. 50 и 94 от 2008 г., бр. 44 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 34 и 105 от 2011 г., бр. 25, 38 и 99 от 2012 г., бр. 40 от 2014 г. и бр. 24 и 54 от 2015 г.) в чл. 6, ал. 3 думите „чл. 40, ал. 1-3“ се заменят с „чл. 38, ал. 1, 3 и 5“.

§ 23. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) в чл. 248 ал. 1 се изменя така:

„(1) Годишният финансов отчет се проверява от назначените от общото събрание регистрирани одитори в предвидените от закон случаи.“

Предложение на н.п. Румен Гечев и група народни представители:

В Преходни и заключителни разпоредби § 23 се изменя така:

„§ 23. В Търговския закон (обн. ДВ. бр. 48 от 1991 г.; изм. ДВ. бр. 25 от 1992 г. ... изм. ДВ. бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В Чл. 245 след израза „дейността и” се поставя запетайка и се добавя изразът „ако отчетът подлежи на задължителен независим финансов одит”, със запетайка след него.

2. Чл. 248 се изменя така:

„Задължителен независим финансов одит

Чл. 248. В предвидените със закон случаи годишният финансов отчет подлежи на задължителен независим финансов одит, при съответните за това правила за реда и условията на извършване.”

3. В Чл. 249 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 1:

„(1) Финансовият одит по чл. 248 се извършва от назначените от общото събрание регистрирани одитори.”

б) досегашните ал. 1 и 2 стават съответно ал. 2 и ал. 3.

4. В чл. 251 се правят следните изменения:

а) в ал. 3 изречение първо се изменя така: „В случаите по чл. 248 извършената проверка на годишния финансов отчет е условие за неговото приемане от общото събрание.”.

б) ал. 4 се изменя така:

„(4) Когато това е предвидено със закон, приетият годишен финансов отчет се обявява в търговския регистър.”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п.Менда Стоянова:

§ 23. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г.; изм. и доп., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г.; изм., бр. 63 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 42 от 1996 г.; изм., бр. 59 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 83 от 1996 г.; изм., бр. 86 и 104 от 1996 г., бр. 58 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 100 и 124 от 1997 г., бр. 21 от 1998 г.; доп., бр. 39 и 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 33 от 1999 г.; доп., бр. 42 от 1999 г.; изм., бр. 64 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 1999 г.; изм., бр. 90 от 1999 г.; доп., бр. 103 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г.; изм., бр. 28 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 61 от 2002 г.; доп., бр. 96 от 2002 г.; изм., бр. 19 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31 и 58 от 2003 г., бр. 31 от 2005 г.; изм., бр. 39, 42 и 43 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 66 от 2005 г.; изм., бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 38 и 59 от 2006 г.; изм., бр. 80 и 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 92 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 104 от 2007 г.; изм., бр. 50 и 67 от 2008 г., доп., бр. 70 от 2008 г.; изм., бр. 100 от 2008 г.; доп., бр. 108 от 2008 г.; изм., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2009 г.; доп., бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г.; доп., бр. 14 и 18 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2011 г.; изм., бр. 53 и 60 от 2012 г.; доп., бр. 15 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 20 от 2013 г.; изм., бр. 27 от 2014 г.; доп., бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Чл. 221 се изменя така:

а) в т. 6. след думата „одитори“, се слага запетая и се добавя: „когато извършването на одит е задължително в предвидените от закон случаи или е взето решение за извършване на независим финансов одит“;

б) в т. 7. след думата „одитор“, се добавя: „когато е бил извършен независим финансов одит“;

2. В чл. 245 след думата „одитори“ се слага запетая и се добавя: „когато извършването на одит е задължително в предвидените от закон случаи или е било взето решение за извършване на независим финансов одит“;

3. В Чл. 248 ал. 1 се изменя така:

„(1) Годишният финансов отчет се проверява от назначените от общото събрание регистрирани одитори в предвидените от закон случаи“.

4. Чл. 249 ал. 1 след думите „Когато“ се добавя: „годишните финансови отчети на дружеството подлежат на задължителен независим финансов одит по закон и“.

5. Чл. 251:

а) В ал. 3 изречение първо се изменя така: „Когато извършването на независим финансов одит е задължително в предвидените от закон случаи или когато е взето решение за извършване на независим финансов одит, общото събрание приема годишния финансов отчет след приключване на одита и представяне на одиторския доклад. Регистрираният одитор участва в заседанието на надзорния съвет, съответно на съвета на директорите, по ал. 1 и 2“.

б) В ал. 4 думите „Провереният и приет“ се заменят с думите „приетият от общото събрание“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 23, който става § 26 и предлага следната редакция:

§ 26. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г.; изм. и доп., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г.; изм., бр. 63 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 42 от 1996 г.; изм., бр. 59 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 83 от 1996 г.; изм., бр. 86 и 104 от 1996 г., бр. 58 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 100 и 124 от 1997 г., бр. 21 от 1998 г.; доп., бр. 39 и 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 33 от 1999 г.; доп., бр. 42 от 1999 г.; изм., бр. 64 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 1999 г.; изм., бр. 90 от 1999 г.; доп., бр. 103 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г.; изм., бр. 28 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 61 от 2002 г.; доп., бр. 96 от 2002 г.; изм., бр. 19 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 31 и 58 от 2003 г., бр. 31 от 2005 г.; изм., бр. 39, 42 и 43 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 66 от 2005 г.; изм., бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 38 и 59 от 2006 г.; изм., бр. 80 и 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 92 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 104 от 2007 г.; изм., бр. 50 и 67 от 2008 г., доп., бр. 70 от 2008 г.; изм., бр. 100 от 2008 г.; доп., бр. 108 от 2008 г.; изм., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; изм. и доп., бр.

23 от 2009 г.; доп., бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г.; доп., бр. 14 и 18 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2011 г.; изм., бр. 53 и 60 от 2012 г.; доп., бр. 15 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 20 от 2013 г.; изм., бр. 27 от 2014 г.; доп., бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 221:

а) в т. 6. накрая се добавя: „когато извършването на одит е задължително в предвидените от закон случаи или е взето решение за извършване на независим финансов одит“;

б) в т. 7. след думата „одитор“ се добавя „когато е бил извършен независим финансов одит“;

2. В чл. 245 накрая се добавя „когато извършването на одит е задължително в предвидените от закон случаи или е било взето решение за извършване на независим финансов одит“.

3. В Чл. 248 ал. 1 се изменя така:

„(1) Годишният финансов отчет се проверява от назначените от общото събрание регистрирани одитори в предвидените от закон случаи“.

4. В чл. 249, ал. 1 след думата „Когато“ се добавя „годишните финансови отчети на дружеството подлежат на задължителен независим финансов одит по закон и“.

5. В чл. 251:

а) в ал. 3 изречение първо се изменя така: „Когато извършването на независим финансов одит е задължително в предвидените от закон случаи или когато е взето решение за извършване на независим финансов одит, общото събрание приема годишния финансов отчет след приключване на одита и представяне на одиторския доклад. Регистрираният одитор участва в заседанието на надзорния съвет, съответно на съвета на директорите, по ал. 1 и 2“;

б) в ал. 4 думите „Провереният и приет“ се заменят с „Приетият от общото събрание“.

Предложение на н.п. Менда Стоянова за създаване на нов §....

§ В Закона за независимия финансов одит (обн., ДВ, бр. 101 от 2001 г., изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 77 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 62 и 105 от 2006 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 95 от 2009 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 99 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 61 от 2015 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба т. 11 се изменя така:

„11. „Предприятия от обществен интерес“ са тези по смисъла на § 1, т. 25 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството.“

Комисията подкрепя предложението и предлага да се създаде нов § 27:

§ 27. В Закона за независимия финансов одит (обн., ДВ, бр. 101 от 2001 г., изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 77 и 105 от 2005 г., бр.

30, 33, 62 и 105 от 2006 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 95 от 2009 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 99 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 61 от 2015 г.) в § 1 от допълнителната разпоредба т. 11 се изменя така:

„11. „Предприятия от обществен интерес“ са тези по смисъла на § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството.“

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС за нов §:

§ 28. В Закона за публичните финанси (Обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.) в чл. 168, ал. 1 думите „чл. 1, ал. 2“ се заменят с „чл. 2“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 28:

§ 28. В Закона за публичните финанси (Обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.) в чл. 168, ал. 1 думите „чл. 1, ал. 2“ се заменят с „чл. 2“.

§ 24. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г., с изключение на разпоредбите на глава седма, раздел III и IV относно изготвяне на нефинансова декларация, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.

Предложение на н.п. Менда Стоянова:

Параграф 24 да се измени така:

§ 24. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г., с изключение на разпоредбите на глава седма, раздел III и IV с членове 49-53 относно изготвяне на нефинансова декларация, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за § 24, който става § 29 и предлага следната редакция:

§ 29. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г., с изключение на членове 48-52, които влизат в сила от 1 януари 2017 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

МЕНДА СТОЯНОВА